

Christelyke doods-betrachting : bestaende in verscheide sterf- gesangen en doods-echt-scheydinge

<https://hdl.handle.net/1874/36130>

5

CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING,
 BESTAENDE IN VERSCHEIDE
STERF-GESANGEN,
 EN
DOODS-ECHT-SCHEYDINGE,

DOOR
WILHELM SLUYTER,
Dienaer Jesu Christi in sijn Gemeynthe te
E Y B E R G E N.

Midgaders Klaeg- en Troost-reden over
 de Dood van sijn Huysvrouw.

Den twaelfden Druk.

Vermeedert met een Vers over de stemme Gods,
 van *Baxter*, vertaelt door *J. A. Zaunslifer*,
 en met een Epigramma op de naem van
 den Overzetter.

TE ROTTERDAM,
 By M. WIJ T & Z O N E N.

Colloff. 3: vers 16.

Het woord Christi woone rykelyk in u in alle wijsheyd: leert ende vermaent malkanderen, met Psalmen ende Lofzangen, en Geestelyke Liedekens, singende den Heere met aengenaemheyd in uw herte.

Openb. 14: vers 13.

Ende ik hoorde een stemme uyt den hemel, die tot my seyde, schrijft: Salig zijn de doode die in den Heer sterven, van nu aen: Ja segt de Geest, op dat sy rusten mogen van haren arbeyd, ende hare werken volgen met haer.

1 Corinth. 15: vers 54, 55, 56, 57.

Ende wanneer dit verderffelyke sal onverderffelykheyd aengedaen hebben, en dit sterffelyke sal onsterffelykheyd aengedaen hebben, als dan sal het woord geschieden dat geschreven is: de dood is verflonden tot overwinninge.

Dood, waer is uw prikkel? Helle, waer is uwe overwinninge?

De prikkel nu des doods is de sonde, ende de kracht der sonde is de Wet.

Maer Gode fy dank, die ons de overwinninge geeft, door onsen Heere Jesum Christum.

*Aen den Godvruchtigen, stichtelijken Rijm-
en Sanglievenden Leeser.*

Onder de saligste gedachten in der tijd, waer door de menschen alle rampen of versachten of versetten kunnen, en zijn niet de minste van Alloye en Zielroerende kracht, die over, ofte tot het noodzakelyk, wel-willig, en geluksalig sterven besteed worden: dewijle de dood der oprechten, de haven, en veylige rust plaetse is, daer in de schepen van de groote woel-zee der wereld naer den gekamp-ten Ramp, vol open Loop, en behouden Reys hare Cabels vast gorden: Daer, daer alleen en is het eynde van alle miserien en tegenspoeden, en de uytgang en doorgang tot het eeuwige en salige leven. Hier van daen dat oude en met gulde letteren so ontelbaar geschrevene *MEMENTO MORI*, dat is, *gedenkt te sterven*. Wat zijnder al onder de Oude Vaders en Leeraren der Kerke, die hier van met schriftuerlijke Stoffe hare tractaten voorsien, en deselve aen ons hare nakomelingen overhandigt hebben! wat indruk heeft de meditatie des doods alleen door een schemer-licht der nature, en een gemeene genade Gods, in en onder de bescheydenste Heydenen niet gegeven, en in hare Schriften doen uytstijnen! Hoe siet men nu en dan ook in onse tijd, de Leeraren der Gemeynte, ofte andere bedroefde en van malkanderen weg gerkte Vrienden, door hartelijke liefde en meweerdigheyd hare Lijk-Oratien, Predicatie, Klaeg-Liederen, en Troost-Gesangen toestellen en aenrichten, om den Lof der overledene Godsaligen te melden, en den troost der overgeblevene te bewerken, zijnde haer troostelyk onderwijs als een Balsem voor bedroefde Zielen, en een schoot vry Wapen tegen den prikkel des doods. Men leese maer de Geestelijke Batalie tegen de dood, en triumph over de dood van *D. Sprankhuysen*, en de Predicatie over zijn salig afster-

V O O R - R E D E N .

sterven, door *D. S. Dooreslaar*, beyde onse salige Preecessours: item de Tractaetjes van mijn waerde Collegen *D. D. Oosterwijk* en *Saldenus*, geintituleert *het Mom aensicht van de dood afgetrokken*, ende *het Leven uyt de dood*. *D. J. Borsti* raed tegen den dood. *Vertrouwinge der zielen tegen de verschrikkingen des doods van D. C. Drelincourt*. *Christelijke overdenkingen des doods van D. Fr. Landsbergen*. Tot dewelke ik niet kan na-laten te voegen den Eerw. Godsal. en wel geleerden *D. Wilhelmus Sluiter*, met sijne statige, en geestrijke *Poësy*, die hy doorgaens met Schriftuerlijke woorden en termens allen levenden tot leer, allen stervenden tot troost, en allen Egaden ten exempel van soete samenlevinge, en onsachte doch wel getrooste scheydinge, in dese sijne *Sterf-gesangen* en hartelijke maritale expressien geuyttet heeft. Koopt, leest, en singt deselve goetwillige Leser, en bid dat de Heere (by wien de volheyd van alle dingen is) de Schatkist sijner zegeningen ontsluyte, en den Auteur meer en meer verrijke, en lange ten dienste van sijne Kerke overig blijven. Doch leest en singt alsoo, dat gy levende, het wel sterven leert, en stervende, het eeuwige, en salige leven beerven moogt. Vaert wel, met toewensinge van alle heyl naer ziel en lichaem.

Van UE. dienst bereyde in den Heere,

A. BORNIIUS.

By Absentie des Autheurs
deses 16. Maart 1667.

Op de Doodsbetrachtingen, Sterf-Sangen, en Echtscheydinge van den Eerwaardigen, Godsaligen, seer Geleerden
D. WILHELMUS SLUYTER.

DE dood is bitter voor een Ziel

Die noyt haer selven onderhiel

Om van doods macht en doen te spreken;

Maer, voor een man, die all' haer pa'en

Voordachtelyk heeft doorgegaen,

Is zy heel soet en vry van steken.

Die kan (wanneer hy maer betracht,

En na waerdye neemt in acht

Het geen alhier ons werd beschreven.

En door de soete Poësy

En aengename melody

Van SLUYTERS Geest ons werd gegeven)

Haer in het binnenst van het hert

Doen voelen sulc een swaren smert,

Waer doorse trilt op all' haer wegen,

Ja staet versteld gelijk een kind

(Sy die het alles overwind)

Dat wapen-tuygen heeft noch degen.

Die kan haer (die het gansche Land

In Boeijen slaet, en in den band

Soo groot als kleyne weet te dwingen)

Door eenen soeten Swanen-sank

En door een over aerdsch geklank,

De dood doen sterven, en dood singen.

Die kan ('t is wonder om te sien)

Dit maken, dat twee Echte Li'en;

Die, als twee Lamm'ren t'samen weyden

Met vrolykheyd en Zielen-vreugt

Als waer 't een Bruyloft van geneugt

Van hier in Min te samen scheyden.

Indien gy segt, hoe kan dat zijn?

Dat waer uyt roet of uyt venijn

De soetste Medicijnen suygen.

't Is soo; Maer siet, hier is de man

Die met sijn eygen doen, hier van

Ten vollen u sal overtuygen.

Gedenkt te sterven is 't devys der Oude Wijsen,
Gedenkt te sterven is een kunst niet om volprijsen.
Gedenkt te sterven dragt wellevens regel voor,
Gedenkt te sterven mijd der sonden dood'lyk spoor.
Bereyd uw Huys (segd God) gy sult niet langer leven.
Bereyd uw huys (ô Mensch!) want 't huys sal u begeven;
Bereyd u waerde ziel tot scheidyng uyt haer Huys,
Bereyd u Huysgesin tot lijdsaemheyd in 't Kruys.
Sterf om we'er op te staen, siet in den dood het oordeel:
Sterft in den *Heer* getroost, siet in den dood u voordeel.
Sterft al de sonden af, segt, 't sterven is gewin,
Sterft geerne, want gy gaet alsoo ten hemel in.
Sterft vrolijk, en soo lang gy leeft leest *Sluyters Sangen*,
Die 't sterven sterven doen, en na den dood verlangen.
Singt Symons Swanen-Sang, nu laet gy Heer opregt,
Van 't Sondig lichaem los in vreed' gaen uwen knegt.
Sterft soete weder paer, sterft tochten der natuere,
Sterft eerst, of laest', en volgt de lessen der Schriftuere,
Dat d'een den and'ren geef aen *Gods* gestelde perk;
Dat d'een den and'ren dek lijkplichtig met een Serk:
Soo leer een iegelyk van *Sluyter*, hoe te scheidyden,
Soo leer een iegelyk sijn af-scheidy te verbeyden;
Soo scheidy *Sluyter* van sijn recht bepeerl'de Vrouw,
En tweed' *Hezechiël* in dienst en in sijn Trouw.

Raptim posuit Amico non è multīs,

ARNOLDUS BORNIVS, Eccles. Delphensis.

*Toegift van den selven Autheur, aen sijnen waerden
voorgemelden Vriend.*

'k **H**AD gemeynt niet meer te seggen
En mijn penne neer te leggen,
Echter dacht my eer ik sluyt
Moet 'er noch een Rijmtjen uyt.

Waerde Vriend WILHELMUS SLUYTER,

Aerdig Dichter, konstig Fluyter,
Treff'lyk Leeraer in Gods Kerk,
Ieder een die prijst uw werk.

'k Hoor de Rijmers t'saem besluyten,
Dats' haer rijmtjes willen uyten,
Tot uw lof en dankbaerheyd
Voor u nieuwen arrebeyd.

'k Moet de hand slaen aen haer reijen,
'k Kan geen later tijd verbeijen,
'k Zal (hoewel de minst in kunst)
Ook betoonen liefd' en gunst.

En uw wijze Doodsbetrachting,
Altoos houden in hoogachting,
En wanneer de dood valt bang,
Denken aen uw Sterf-gezang.

'k Sal de droeve Echte-lieden,
d' Onmaet van haer rouw verbieden,
Als 'er een werd weg gerukt,
Door het geen hier word gedrukt.

'k Sal haer leyden tot den Tempel,
'k Sal haer toonen uw exempel,
En uw blad'ren open doen,
Om haer met G O D S troost te voên.

Laet het vleesch haer dan vry tergen,
'k Wedd' de Leeraer van EYBERGEN
Met sijn troost en goeden raed
Singen sal de boven-maet.

Sulks een ieder wel bereydet,
Als hy uyt dit leven scheydet,
Sluyten sal sijn hart voor d'aerd,
Open tot de Hemel vaert.

J E S U wilt ons hert ontsluyten,
Houd den boosen geest daer buyten.
Blijft altoos ons toeverlaet,
Doe ons volgen S L U I T E R S raed.

8 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING

Al wy 't laetste woordjen uyten

En alsoo ons leven sluyten:

Dat dan d'hemel ons ontfang

In der Eng'len vreugde-sang.

A. BORNIVS.

STERF - GESANGEN.

I. Klaeg- en Bede-sang.

Op de lugse: O Jesu! als mijn sterfuur naekt.

Pred. 5: 14.

Job 30: 23.

Eph. 4: 18.

Tit. 1: 16.

1. **A**ch! dat de mensch soo licht vergeet /

Dat hy van hier moet scheidē!

Een ieder seyd wel / dat hy 't weet;

Maer 't leven / dat wy leyden /

Getuygt wel anders metter daed /

Om dat men zich soo seiden gaet

Kercht tot de dood bereyden.

Jes. 38: 1.

Joan. 8: 44.

Gen. 3: 1.

Rom. 5: 12.

2. Het allereerste leugenwoord;

Gy sult den dood niet sterven,

Gaet noch tot alle menschen voort /

En erst op Adams erben.

Psa. 40: 12.

Matt. 24: 48.

Jes. 38: 12.

Heb. 13: 14.

Elk denk vast by sich selfs kerdwaest /

God sal mijn dzaed noch niet soo haest

Van 's levens webl' afkerben.

3. Wy hebben hier geen vaste Stad /

Waer in wy mogen blijven;

2 Cor. 5: 7.

Psa. 90: 9.

Het is hier maer een wandel-pad /

Daerw' haestelyk henen dzyden:

Hier boven is het Vaderland /

Heb. 11: 14.

Daer eeuwig sullen zyn beplant /

Die in 't Geloof bekljben.

Psa. 49: 10.

Jac. 5: 5.

Psa. 62: 11.

4. Wat leest men dan / als of men hier

In eeuwigheid sou leven?

Men volgt sijn lust / en maekt goe dier /

Men laet sijn hert vast kleben

Aen ydel' eer / en oberbloed

Luce 16: 19.

Spr. 21: 6.

Dan macht en pracht en tydelyk goet

Door

- Door 's werelds kind gebieden:
 5. Indien gy slechts een breeb'ling zyt / Psa. 39: 13.
 Een reyzet hier beneden / Psa. 19: 19.
 Wat zyt gy dan de meeste tyd / Luc 10: 41.
 Met aerdsche zorg bestieden? Luc 21: 34.
 Doet 't geen een breeb'ling toebehoort / Hebr. 11.
 En set uw reys / als reyzet voort / Phil. 3: 14.
 Verlaet de slechtigheden. Spr. 9: 6.
 6. O! soek nu God en spreek hem aen / Job. 5: 8.
 Dat hy uw oogen open / Eph. 1: 18.
 Dat gy soo onbesuyst voortgaen. Jer. 8: 6.
 Met andze niet meugt loopen. 1 Pet. 4: 4.
 De dood vermach' ons overal / Spr. 14: 12.
 Die d'arme niet ontloopen sal / Joh. 3: 19.
 Noch ook de rijk' afskoop. Psa. 49: 7/9.

P A U S E.

7. O God / trek mijn gesicht eens af Psa. 19: 37.
 Van 's werelds yd'le saken / Pred. 9: 10.
 En laet my denken op het graf /
 Waer in ik haest sal raken / Pred. 5: 14.
 Waer hene ik doch niet met al 1 Tim. 6: 7.
 Van dese dingen nemen sal /
 Die my alhier vermaken.
 8. Macht my bekend mijn eynd' / o Heer! Psa. 39: 5.
 Op dat ik my mag dzagen
 Voortgaen alleen na u begeer Eph. 4: 22.
 En Godlyk welbehagen:
 Geef dat ik mag te recht verstaen / Psa. 39: 5.
 Hoe schielyk dat voorby sal gaen
 De mate mijner dagen.
 9. Gy hebt voor mijne dagen / siet / vers 6.
 Een handbreeb slechts gegeven.
 Mijn leestyd is voor u als niet /
 Een nevel is mijn leven.
 Een ieder mensch / hoe vast hy staet / Jac. 4: 14.
 En op sijn voorspoed sich verlaet / Psa. 39: 6.
 Is ydelheyd daer neven.

10 CHRISTELIJKE DOODS-BETRACHTING

- Ps. 90: 12. 10. Mijn God/ verleen my uwe gunst
 Waer door ik eens recht leere
 De nutt' en noode sterbens konst/
 En 't hert tot wijsheyd keere;
 Job 7: 9. Op dat ik steeds mijn dagen tell'
 Pred. 8: 8. Die altijd loopen eben snel/
 Zoo dat geen macht sulks meere.
 Jes. 38: 1. 11. Geef dat ik alles soo beschik/
 Pred. 9: 10. Met al mijn uijt en krachten/
 Dat ik de dood all' oogenblik
 Syr. 41: 5. Durf sonder schroom verwachten:
 Ps. 49: 15. Zoo dat ik voer geen graf en gruw/
 Syr. 41: 1/6. Doch oyt my selve voel te schuw
 Door Dood of Doods gedachten.
 Heb. 5: 14. 12. Laet d'overdenking van mijn Doob
 My door gewoont soo soet zijn/
 1 Cor. 15: 30. Dat ik daer door in alle noot
 2 Cor. 5: 6. Ge heter mag gemoed zijn;
 Matt. 25: 11. En/ mids ik d'uuc niet weten kan/
 2 Cor. 4: 16. Soo laet myn daeglyk sch leven van
 Als een gebuurig boet zijn.

II. Bede-lang om een zalig eynde.

Op de wyse: Bruyd'gom der geloov'ge zielen.
 Of: O gy Herder uwe Schapen.

- Joan. 20: 17. 1. O Mijn trouwe God en Vader/
 Matt. 26: 18. Als myn tyd sal zijn naby/
 Ps. 31: 17. En ik tot mijn sterben nader/
 Luce 23: 46. Richt uw aensicht over my/
 Neem mijn ziel van in uw handen/
 Watse mag met vzeugd aenlanden/
 Van haer moehelyke strand/
 Heb. 11: 10. In het hemelsch Vaderland.
 1 Joan. 2: 15. 2. Kom des werelds hest' uytzjyben/
 En de lust om langer hier/
 Op der aerden noch te blyben/
 Na der wereldsche manier.

Syr. 41: 1.

Geef/

Geef/ dat ik gerust en stille /
 In uwa Vaderlyke wille
 My geheel te brede stell' /
 En my nergens med' en quel.
 3. Dat ik ook mag overwinnen
 Al des doods geprik en schrik /
 Door u Trooster / die van binnen
 Mijne ziel veel meer verquikk' :
 Laet my nergens hoor verbaert zyn ;
 Maer soo door uwa kracht betmaert zyn ;
 Dat mijn sterke doobpazty /
 Door mijn doob niet hebb' aen my.
 4. Wilb my hoor het laetste geben
 Sulck een honger / sulck een dorst
 Da het eeuwig salig leben /
 Dat ik dan roep uut de borst :
 Kom / o Jesu ! ik verlange /
 Kom / mijn Bruggom / die ik aenhangen /
 Blijf doch nu niet langer uut
 Van mijn ziel / uwa eygen Brugd.

Luce 2: 29.
 Matt. 26: 39 /
 42.
 Rom. 8: 47.
 1 Cor. 15: 55.
 Joan. 14: 16.
 Ps. 94: 19.
 Ps. 27: 1.
 1 Petr. 1: 5.
 Hebr. 2: 14.
 Joan. 14: 30.
 Matt. 5: 6.
 Joan. 5: 24.
 Open. 22: 17.
 1 Cor. 6: 17.
 Joan. 3: 29.

III.

Gebed om Gods bystant in de laatste ure.

Op de wyse: De wereld, als ik sterf sal
 weinig van my weten.

*Siet de Musyknoten achter de Christelyke Seneca van V. van Oosterwyk. Of op de wyse:
 O Heere! Davids Soon, etc.*

Myn God/ wilt by my zyn in d'uure van
 mijn sterben / (sterben.
 Wanneer ik tusschen tyd en eeuwigheyd sal
 Holbreng u groote kragt in myne swak-
 heyd dan. (wann'.
 Dat my de Dyand niet als tarwe sift' en
 2. Mijne sonden sullen sich dan tegen my gaen
 setten / (prikkel werten/
 De Wet/ der sonden kracht / sal noch den
 Wd Mijne

Jes. 43: 2.
 Open. 10: 6.
 1 Cor. 12: 9.
 Luce 22: 31.
 Ps. 50: 21.
 1 Cor. 15: 6.

12 CHRISTELIJKE DOODS-BETRACHTING.

- 1 Joan. 3: 20. Mijn selfs getuete sal my knagen aen het hert/
 Rom. 2: 19. En dagen voor het recht my soo geheel benect.
- 3.
- Open. 12: 2. Des Satans gramschap sal als dan te grooter worden/
 Open. 3: 8. En klegner myne kracht om my ten strjdb te gorden.
 Job 14: 1. Mijn God/ het vall' my hier bry al mijn leven suer/
 Indien gy maer van my niet wijkt in 't sterbens uer.
- 4.
- Ps. 85: 15. Verberg u aensicht/ na u Vaderlyk behagen/
 Ps. 13: 11. Soo dikwyls 't u belieft/ mijn tyd ga door met klagen:
 Jer. 34: 5. Soo 't leste uerkien maez mag zyn in breed' en vreugd'/
 Jes. 25: 9. En dan mijn ziel te recht zy in uen heyl verheugd.
- 5.
- Luce 12: 39. Gref/ dat ik op uen komst als dan te blijft'ger wake/
 Betwaer my by 't gebruik van goed verstand en sprake/
 Gen. 49: 33. Op dat ik aen de mijn'/ en all' d'omstanders/ dan
 Jes. 38: 16. Mijns herten laetst gepens noch mededeelen kan.
- 6.
- Jes. 40: 31. Laet/ in mijn dood/ mijn ziel zoo by uen gunste leven/
 Dat sich mijn geest voel hoogh/ en boven 't aerdsch te stieben.
 2 Cor. 2: 15. En juch en triumpheer' ook ober dood en hell'/

Of wat zich tegen my op 't meest ten strijbe Rom. 8: 37.
- stell'.

7.

Wanneer ik in uw naem booz 't lest mijn Joh. 19: 30.
hoofd sal bukken /

Soo laet noch uw Geest met mijnen Geest Rom. 8: 16.
geruppen /

Dat ik vast ben en blij' uw uytverkooren
kind /

Van eeuwigheid in uw' geliefde Soon Eph. 1: 5/6.
bemind.

8.

Maere lebens Dozst/ôfstercke doods verwin- Hand. 3: 15.
ner /

Satans dwang en schizik/ ô liebe mensch Luc. 11: 12.
geminner /

Hesu/ Hesu/ help my in dat verken maer Tit. 3: 4.

Booz 't duyster dal bes' doods ; soa breez' ik Ps. 23: 8.
geen gebaer.

9.

Indien ik op en neer/ booz golven van verfoe- Ps. 42: 8.
king /

Geslingert werden moet/ soo sal ik/ met ver-
kloeking

Booz u doch zijn gebzacht in d'haven van Ps. 107: 30.
de rust /

En/ van d'onstugm'ge zee/ aen 's hemels
blijde kust.

10.

Ey/ die my nu verleent hierom te konnen Zach. 12: 10.
smeken /

Ey! mijs doch niet van my als alles schijnt Ps. 22: 12.
gemeken.

Geef/ dat ik in mijn dood verheerlijk uwen Joh. 2: 9.

Naem / (ben i' saem.

Op dat ik 't namaels doe in 't eeuwig le-

14 CHRISTELIJKE DOODS-BETRACHTING.

11.

- Mat. 25: 13. 'k weet niet/ wanneer of waer de Doob my
aen sal randen/
Pss. 31: 6. Daarom beheel ik nu mijn geest hier in uw
handen.
Jes. 11: 3. Versterck my met den Geest der wijsheyt
en des raeds/
Dat ik de doob soo macht op ieder tijt en
plaets.

12.

- Pss. 89: 49. Du vrees' ik niet/ ik leeb' op aerden om te
sterben/
Joh. 5: 24. Maer sterbensal ik/om het lebentebermerben
Pss. 36: 1. Met u/ HEEK/ die de Zon en Son mijns
levens zijt
Pss. 119: 45. Hoe ruym leeft mijn geloof/ als gy mijn
hert verlijt!

IV.

Bede-Sang en aenmoediging der Jeugd, om
haer Sterfdag by tijds te betrachten en
te verwachten.

Op de mijsse: Van Psalm 8.

Of (twee versen voor een gesongen) op de Wijse:
Psalmen 18. 23. 45 en 144. Of: Gantsch
weynig zijn de dagen van mijn leven.

- Num. 27: 16. 1. **O** HEEK/ mijn God/ gy gzaote God
der Geesten
Van alle vleesch/ der minsten en der meesten/
Die my ook/ op een vreeselyke mijs/
Spr. 22: 2. Geschapen hebt tot ulre roem en prijs.
Pss. 139: 14. 2.

- Hand. 17: 28. Gelyk ik hier in u maer leeb' en zneebe/
1 Cor. 6: 17. Soo geef/ dat ik by tijds u vast aenkleebe/
1 Cor. 10: 31. En al mijn boen en laten t'ulwer eer/
2 Tim. 5: 31. Met wijs beleyd/ van songs op/ schikk' en
keer.

Laet

3.
 Laet my aen u mijns levens eerstelingen Exod23:19
 En 't bloeyfel van mijn jeugd ten offer brengen / Heb. 2: 14.
 En blen de lust met snoo begeerlykheyt / 2Tim.1:22
 Die met gemeld de domme Jonckheyt vleyt. Spr. 12:15.

4.
 Dat ik aen u mijn Schepper in de dagen Pred.12:1.
 Van mijne Jeugd/ gedenke met behagen/
 Eer d'Ouderdom/ die soo veel qualen voed/
 My seggen doe/ ik heb noch lust noch moed.

5.
 Wil gy in my de quae beweging dvingen/ Col. 3: 5.
 Die allermeeft de jonckheyt komt despringen: Spr. 7: 7.
 Ach! rein en toom dit vleesch dat tegen u Rom. 7:7.
 Soo wrech'lig is/ dat ik 'er selfs van grum. Ezech.8:9.

6.
 Gedenk niet aen mijn Jonckheys dwase son- Ps. 25: 7.
 den/ (den/
 Maer wasch my soo in Jesus die d're won- Openb. 1:5
 Dat ik/ gelijk een jonge Nazireer/ Amos2:11.
 My supber van de wereld houden leer. Jac. 1: 27.

7.
 Op dat ik noyt naer phelsheden helle/
 Geest/ dat ik my de dood voor oogen stelle / Ps.119:37
 Die niet verschoond de schoonste jonge lien/ Heb. 9:27.
 Hoelwelse noch na 't graf niet omme sten. Ps.89:49.

8.
 Mijn jeugdig bloed/ en dees mijn scriffe leben/
 Laet die my doch niet vleyen/ noch bereden/
 Als of ik nog waer scheut vry voor de dood/ Pred. 8:8.
 En of sijn pijl alleen na d'oude schoot.

9.
 Laet my in mijn gedacht' te binnen komen /
 Hoe dat 'er ball' meer bloeyfel van de boomen/
 Van rijpe vrucht; en dat de dood wel snel Jer. 9: 21.
 Ten huyse is/ eerz' aen de deure vell'.

Midts

16 CHRISTELIJKE DOODS-BETRACHTING

10.

- 1 Cor. 7:31. **M**ids 't alles hier moet als een schijn ver-
 Ps. 4: 8. **s**winden /
 Phil. 3:14. **L**aet my in u mijn meeste blijdschap binden.
 Jes. 61:10. **Z**ijt gy mijn deel/ en deel/ daer ik na haek/
Mijn eenig en mijn innig siel vermaek.

11

- Ps. 23: 4. **L**aet uwe gunst my over al versellen /
Soo sal geen dood my quellen of ontstellen/
 Jes. 38:12. **I**s 't dat gy braeg mijns levens draed
 afsnijt /
 2 Tim. 2:7. **S**oo kroont gy my als midden in mijn strijd.

12

- Job 14:1/2 **W**at sou'd' ik my van dees' elend'ge dagen
 Ps. 90:10. **E**en oogenblik/ die heenen vliegt beklagen?
 Matt. 25: **V**ermids gy my belooft een eeuwigheyt /
 26. **V**aer alle breugt/ in volheyt / is bereyd.
 Ps. 16:11.

13.

- Joan. 5:24. **D**oor dese leugd suld gy my jonkheyt geven/
 Ps. 105:5. **D**ie noyt veroud/ maer altijd groept en
 Ps. 92:14. **b**loept /
En niet en weet van ongemak of moeyt'.

14

- Phil. 1: **M**ijn God/ ik ben bereid u eer te geben/
 20/21. **H**et zy dan door de dood/ of door het leven/
Mids Christus, door de soetheyt van sijn
 minn' /
My 't leven is/ en sterben mijn getwin.

V.

Gebed tot Christum, in sware siekte.
 Op de wijze: Van 't eerste Sterf-gefang, Fol. 8.

I.

- Joan. 11: **O** **J**ESU CHRISTE/ die gy zijt
 25. **d'**Opstanding en het leven /

Ⓒat

Tot u wil ik/ in dese stryde / Matt. 11: 28.
 Alleene my begeben.

Mijn lichaem legt hier neer soo swak /
 Mijn ziel/ dooz 't sware sonden pak / Psa. 38: 5.
 Begint byna te sneben.

2.

De Dugbel/ die my heeft soo sterk
 Gesocht al lang te horen. Luc. 22: 31.
Openb. 12: 1, 2.

Past op in dit mijn woestel-perk /
 En heeft te grooter tooren:
 Hy weet/ hoe kleyn sijn tijd nu zy/
 Inbiedt hy iet sal doen aen my.
 Maer ik geef 't niet verlooren.

3.

Hoevel ik ben geheel ontstelt /
 Verswaekt dus boben maten / Psa. 6: 3.
 Gy zyt en stryde vooz my/ mijn Held / Psa. 45: 4.
 Die my niet sult verlaten Psa. 9: 11.
 Mijn zele/ die gy hebt verlost / Gal. 3: 13.
 Soo dat u heeft uin bloed gekost / 1 Pet. 1: 18.
 En kend gy nimmer haten.

4.

Sal ik dit ulren dienst en eer /
 Al hier noch langer leben / Phil. 1: 20/21.
 Soo wilt my myn gesontheyd/ DEER /
 Doch spoedig weder geben.
 Uin Medijn is alderbest / Matt. 9: 12.
 En wat oik werken mag de rest / Matth. 6: 12.
 Moet u zyn toegeschreben.

5.

(woozd/
 Geest slechts een wenk/ spreekt maer een
 Soo is u knecht genesen: Matt. 8: 8.
 Want gy gehed/ en 't staet 'er voozt: Psa. 33: 8, en
 Gy spreekt en 't moer 'er wesen. 107: 20.
 Ik sal met hylig lof geklank Jes. 38: 26.

II die-

18 CHRISTELIJKE DOODSBETRACHTING

U dienen al mijn leven langh/
En meer als oyt hoop desen.

6.

- Job 14: 5. Indien 't u ook mijn God beball/
En gy 't soo hebt geslooten
Pis. 51: 13. Dat ik niet meer opkomen sal/
Wilt my dan niet verstootten
Pis. 35: 3. Van uin genabig aengezicht/
Maer van ik 't aengename licht
Soo dikwils heb genoten.

7.

- Pis. 4: 7/8. Maek mijn beangste ziel maer stil/
En steltse we'er te bezeden.
Matt. 26: 39. Soo geef' ik my in uinen wil
Phil. 4: 6. Gaeg ober/ met gebeden.
Matt. 4: 10. Verdrjff den Satan dooz uin stem/
Gen. 3: 15. Gy eed'te Vrouwens-aed die hem
Openb. 12: 10. Hebt onder voet getreden.

8.

- Pis. 23: 4. Soo sal ik donz het dal der dood
Da 't eeuwig leven spoeden.
Gy sult my dooz gebaer en nood
Op dese reys behoeden;
Matt. 25: 34. Soo dat ik beylig by u kom/
1 Cor. 2: 9. En erve tot mijn eghendom/
Meer dan ik kan vermoeden.

9.

- Pis. 24: 8. O Jesul kom tot mijn geleyd;
Joh. 14: 2. Ey kom/ mijn sterke koning/
Die my al hebt een plaets verp
In 's Vaders ruyne woning.
Eph. 1: 13/14. U Geest strekt my tot onderpind/
2 Tim. 4: 8. Dat ik eens van uin eggen land
Openb. 2: 10. Ontfangen sal mijn kraning.

VI.

Als de Ziele haer noch onwillig voeld
om te fcheyden.

Op de wijze: Van den Lof-fang Mariae, Of
Simeons: Of (twee verffen voor een) op
Psalm 3. Of: O onbedagte Jeugt.

1. **M**ijn ziel wat deert u doch/
Wat gy soo angstig noch
Woed booz de bood behonden!

Daer gy booz defen vaek/
Gewenscht hebt met vermaek/
Om haest te zyn ontbonden.

De Doed is lebens' hugg';
En wist nu niet te rugg'
Daer **HEILS** u heet komen
Tot hem in 's Vaders' hugg'/
Daer alle moeyt' en kruys
Is eeuwig weg genomen.

Phil. 1: 23.

Joan. 5: 24.
Hoogl. 4: 8.
Joan. 14: 2.
Openb. 21: 4.
Jes. 35: 10.
1 Pet. 1: 4.
Gal. 4: 1/9.

2. Uw erffenis / die gy
Had onder uw boogdy
En mombaeifchap booz defen/
Ontfangt gy in 't heft;
(Wat heerlyk lot is die!)

Gy fult 'er heer van mefen.
Wilt gy dan nog niet gaen/
En nemen die graeg aen?

Gy! tracht u op te wekken/
Mijn bloode ziel / booz fchaemt/
En wilt / gelgh 't betaemt /
U gantsch daer henen ftrekken.

3. Ja / **GOE** mijn heyland / gy /
Gy moet mijn ziele / my
Regt fchikken en verquikken:
Verheug my booz u Geest /
Dat ik niet zy bezeeft
Met soo veel angstig fchzikken.

Mat. 25: 34.
Ps. 16: 5/6.
Gal. 4: 1.

Jes. 64: 7.

Phil. 3: 14.

Luc. 1: 47.

Ps. 23: 3.

Ps. 1: 10/14.

Gy

- Matt. 8: 26. Gy die / wanneer gy wilt /
 Ps. 65: 8. De Zee en Winden stilt /
 't Gebruys der seltte baren /
 kond ook mijn hert / ô **HEER** /
 't Welk d'angst drijft op en neer /
 In stilheid doen bedaren.
- Ps. 4: 3/4. 4. Gy zijt het / die beschut
 En krachtig onderstut
 Op 't siekbed ulwe knechten ;
 Die op haer Teger koets
 Ps. 149: 5. Den moeden geest veel moeds /
 Jes. 40: 29. En selfs haer komt oprichten.
 Ps. 145: 14. Soo laet my nu dan niet
 2 Cor. 4: 8/9. Verdwijf'len in 't verdziet
 Marc. 9: 24. Versterk mijn swak vertrouwen.
 Ps. 41: 5. Versterk mijn ziel / ô **HEER** !
 Ps. 4: 7/8/9. Laet my u aanschijn meer
 In breed' en vzeugd aenschouwen.
- Rom. 6: 23. 5. Laet my / in desen nood /
 o JESU / sien de Dood /
 Niet alsge was voorhenen /
 Maer als ge ' hebt gemacht /
 Heb. 2: 14/15. Doe gy haer tanden vzaekt
 1 Cor. 15: 54/55/56. Dooz ulwen Doob met eenen.
 Mijn helper mach my hoen /
 Om u bescheyd te doen
 Met desen Kelk te dzinken /
 Dat gy / na dees' Afijn /
 Mij nieuwe vzeugde Wijn
 Marc. 10: 39. In 's Daders rijk meugt schinken.
- Spt. 10: 26. 6. Maekt my soo veel te meer
 Matt. 26: 29. Als ik nu r'huyswaerts heer /
 In blijdschap overbloedig.
 Laet mijne reys op 't lest /
 Pred. 12: 5. Ook wesen op het best /
 2 Cor. 7: 4. En meer als opt / voozspoedig
 Ps. 42: 6/12. Mijn ziel wat buugt g'U neer /

En zijt in my soo seer
 Ontroert en gantsch onrustig?
 Hoopt op den Heer voortaan;
 Het sal haest anders gaen.
 Sijn aensicht glans maek instig.

VII.

Der Geloovigen Triumph over de dood.

Op de wijse: Grootte God die de aerdsche Goden,
 Of: Waerom soud ik met vermaken.

Waerom ben ik dus verlegen/
 Om door alderhande wegen
 Zoost te soeken voor de Dood:
 Daer nog eens na al mijn vreesen
 Sels de Dood mijn zoost sal wesen/
 En een uitkomst aller nood.

2. Ik 't een byand 't is de leste
 Die te saem met all' de reste
 Word seer haest te niet gedaen.
 Satan/ Wereld/ Vleesch/ en zonde/
 En al wat my quellen konde
 Sal ik/ met de Dood/ verstaen.

3. Wat mijn geest oyt recht vermackte/
 Waer ik immer sterck na haekte/
 Jhesus en sijn koningrijk
 Die ik hier habb' door 't gelooven/
 Sal ik heerlyk sien daer boven/
 Na hem selven zyn gelijk.

4. Sy die sonder **CHRISTUS** leven/
 Mogen voor het sterben beven:
 Ik/ dien **CHRISTUS** 't leven is/
 Weet een groot geluk in 't sterben/
 Mits ik sal met hem beerven

Job 17: 16.
 en Cap. 3:
 17/ 18/ 19.

1 Cor. 15: 26.
 Eph. 6: 12.

Openb. 2: 4.
 1 Cor. 13: 12.
 Ioan. 17: 24.
 Ioan. 3: 2.
 Eph. 2: 12.
 Phil. 1: 21.
 Rom. 8: 17.
 Matt. 25: 24.
 Hos. 13: 14.
 Hes. 20: 19.
 2 Cor. 2: 14.
 Hos. 15: 14.

Sels

22 CHRISTELIJKE DOODS-BETRACHTING

Selvs sijns Vaders essentis.

1 Cor. 15:
56/ 57.

6. Mids my Iesus by herstelle /
Van 't geweld des Doods en Helle /
Sal ik juncken als ik sterf /
Triumpheerende ten lesten /
Dood waer zijn nu utne Pesten?
Helle waer is uln verberf.

Phil. 2: 23.

Rom. 6: 6.

Matt. 10: 28.

Luc. 16: 22.

2 Kon. 2: 11.

Openb. 12: 22.

6. Prikkel / daer de dood ons konde
Sterk mee steeken / was de zonde /
En de wet der zonden kragt:
GOD hebb' eeuw'ig dank en eere /
Die door CHRISCU'S onsen HEERE
d'Overminning heeft gebragt.

7. CHRISCE / 'k wensch te zijn ontbonden
Van dit Ligchaem mijner zonden.

'k Ben voor 't sterben onberbaest.

Laet de dood my henen dragen /

Als Elias byer'ge Wagen /

HEERE IESU / kom doch haest.

VIII.

De stervende noodigt Christum, om by
hem te blijven.

Op de wijze: Ps. 100. Of: Ps. 134.
Of: Het Avond Gebed.

Luc. 24: 29.

Jos. 10: 12.

Jer. 15: 9.

1. **O** HEERE IESU blijf by my /
Den avond naekt en komt na by.

Haest is gedaeld mijns levens dag:
Hy loopt soo spoedig als hy mag.

2. En nergens is een Josua /
Wie dese Son (die snel en dra /
Gelyk ik voele / daeld om laeg)
Een oogenblikje maer vertzaeg.

3. 't Is soo terstond met my gedaen.

Mijn Son sal daer'lyk onder gaen.
Dies roep ik op het nieuwe weer;

Blijft

- Blijft by my / blijft doch by my' **HEER**. Job 29: 4.
 4. Dat alle licht van vry verdmijn / Luce 1: 78/79.
 Als gy / met u' genade schijn / Eph. 5: 14.
 My slechts beglanst / verlicht en leyd / Mal. 4: 2.
 O Sonne der gerechticheyd. Ioan. 1: 9.
 5. O werelds licht / dat weder een en 8: 12.
 In 't duyster lichten kan alleen; Luce 1: 78.
 O opgank upt **GOES** hoogste Sael / Ps. 4: 7/8.
 Send in mijn hert een vreugde Israel. Matt. 28:20.
 6. Gy sijt altyd by my geweest / Ioan. 13: 26.
 My troostenb door u Woord en Geest / Ps. 48: 15.
 Mijn leydsman al mijn leven lank; Ps. 111: 1.
 (Maer voor ik u in 't hert noch dank) Ps. 27: 9.
 7. Verlaet my dan niet in mijn dood. Des. 40: 11.
 Praeg 't arme Lammen in u' schoot / Luce 15: 4.
 Dat nu als 't een van d'honderd / bleet Ioan. 10: 16.
 Na u / die 't by te brengen weet. Ps. 23: 1.
 8. Schoon alles van van my vertrek / Ioan. 19: 12.
 Paer gy maer zyt in geen gebrek, Ioan. 12: 25.
 Gy zyt mijn schat / en schut in nood.
 Gy zyt mijn leven in de dood.
 9. Noch in den Hemel noch op d'aerb /
 Is my beneven u tet waerb. Ps. 73: 26.
 Bestrijkt mijn vleesch en hert geheel;
 Gy zyt mijn rots en eeuwig deel.
 10. Het swakke Riet / al is 't gekrookt /
 Het lemmer dat slechts rookt en smookt. Des. 42: 3.
 Verbreek noch blusch niet upt / o **HEER** / Matt. 12:20.
 Maer sterk en stook het op veel meer.
 11 Wanneer mijn tong geen spraek meer heeft /
 En 't hert den lesten adem geest /
 Dat dan mijn wensch en zuchten zy: Rom. 8: 23.
 Blijf / **HEERE** / blijf / ey blijf by my. Luce 14: 24.
 12. Ontfang / **HEER** **IESU** / nu / ontfang Hand. 7: 59.
 Mijn Geest / die na u sucht soo bang.
 Blijf by my / nu mijn ziel verscheyd.
 Aan dese stip hangt de eeuwigheyd.

IX.

Hiskia's Lof-sang, uyt Jef. Cap. 38: verff. 10, 20.

Dat is: *De Schrift van Hiskia, Koning van Juda, doe hy ziek geweest en van sijne siekte genesen was, vers 6.*

Op de Wijze: van Psalm 8. *Siet ook het IV. Sterf-gesang, Fol. 9.*

In dese Lof-sang zijn d'eygene woorden van de Grond-Text gehouden.

- I**k zeyde **by** my zels / met angstig klagen / **verff.**
 Van wegen **dees** af snyding mijner dagen; **10.**
 Sal ik nu tot de poorten van het Graf
Dus henen gaen; ik scheid 'er daefluk af.
 2. Beroofd word' ik van 't ov'rig myner jaren,
Die anders my noch te verwachten waren.
 Ik seyde, ik sal den **HEERE** nu voortaan **11.**
 Niet sien, noch in sijn **Heyligdom** meer staen.
 3. **Ik** sal den **HEER** niet sien hier in den Lande
 Der levenden, om hem te doen off'rande:
 De menschen sal ik niet aenschouwen meer
 Met 's Wereld **broom** inwoonders, als wel eer.
 4. Mijns levens tijd is **haestig** wech getogen. **12.**
 En van my wech gevoert **uyt** 's menschen oogen /
 Gelykerwijs een herders hut in 't veld /
Seer haest van d'ren op d'andere plaats gesteld.
 5. Mijn leven hebb' ik afgesneen, ja 'k hebbe
 Gelykerwys een wever sijne webbe,
Den draed geknipt / mid's **God** ter wreake kom:
 Afsnyden sal hy my als van den drom.
 6. Ja van den dag tot aen den nacht, soo 'k meynde/
 Had gy my, **HEER** alree gebragt ten eynde, **13.**
 Ik stelde my in mijn gedachten voor,
Ik breng 't noch tot den morgenstond wel door.
 7. Gelyk een Leeuw, die niet en is te smeecken /
 Alsoo sal hy all' mijne beend'ren breken,
 Van dese dag tot aen d'aenstaende nacht,
 Hebt Gy o **God!** my al ten eynd gebracht.

8. Ik piepte als een Kraen of Swaluw **plege/**
Ik kirred' als een Duyve **gantsch berlegen:**
Mijn oogen, **in mijn swaer en droebig lat/**
Verhieven haer om hoge **tot mijn God.**

P A U S E.

9. **Ik sprak/ O HEER!** ik worde **door heel forge**
Gantsch onderdrukt. weest gy **doch nu mijn borge.**
Wat sal ik nu best spreeken? **Wat bestaan?** 15.
Gelijk hy 't my toefeyd', heeft hy 't gedaen.
10. Al soetkens sal ik nu all' mijne jaren,
Voort treden, en **bedachtsaem 't hert beknaren/**
Van wegen **d'angst en groote bitterheyd**
Van myne siel, **die 'k nu heb afgeleyd.**
11. O Heer men leeft by dese dingen, 't leven 16.
Mijns Geestes is in allen desen **even**
Want gy hebt my gesont **gemaekt, en my**
Genesen **van mijn stekt' en quallery**
12. Siet, **selsz in vreed, en 't nieuw gelukz geschitter** 17.
Is my geweest de bitterheyd **seer bitter,**
Maer **liefflyk hebt gy nu omhelst mijn siel,**
Dat' haest niet in **verteerings groev' en viel.**
13. Want gy hebt al mijn **obergroote sonden,**
Waer med' ik habb' verbiend soo swaere wonden/
Geworpen **HEER, als achter uwen rugg'.**
Dit maekt mijn ziel soo makker meet en blugg'.
14. Want 't Graf sal u niet loven, of **betwopen**
De minste eer: De dood sal u niet prijten: 18.
Die in den **kuyl neerdalen sullen daer**
Niet hopen, op uwe **waerheyd; maer**
15. De levende, de levende die sal u
Stredz loven, als ik heden doe ('t Bevall' u!)
De vader sal den **Kind'ren uw Verbond**
En waerheyd niet kond maken met sijn mond.
16. De **HEER** heeft my verlost **na sijn behagen:**
Dies sullen wy all' onses levens dagen
Soet speelen op mijn **snaren spel in 't Huys**
Des **HEEREN met een stem van breugd gebruyz.**

X.

Lof-fang, als men van eene sware siekte
genefen is.

Op de wijze: Van Psalm 42.

Of: Soete Jesu, mijn Beminde.

- Ps. 89: 2. 1. 'k **Z**al des **HEEREN** groote goedheyt
 Eeuwig singen nu voortaan:
 Ps. 104: 33. **M**ijn en sal voor dese saetheyt
 Geen yeneugt ter werelt gaen.
 Ps. 89: 2. 'k **S**al / o **G**od / met alle blift /
 Uwre waerheyt wijb en zijb
 Gaen verbreyden na malkander
 Van het een Geslacht tot 't ander.
 Eph. 5: 19/20. 2. 'k **S**al tot ware lof betoonting /
 Ps. 57: 8. **U**yt mijns herten vyer'ge drift /
 Jes. 38: 9. **A**ls d'oprechte **J**uda's koning /
 Dan. 2: 19. 't **D**anklied stellen in 't geschrift;
Dat het ten getuyge zy
Wat gy hebt gedaen aen my /
 't **G**een ik steebgs t'herzingen yoge
Dat ik 't noyt vergete moge.
 Ps. 103: 2. 3. **H**eer / mijn **G**od / in angst en vreesen
 Ps. 30: 3. **R**iep ik maer tot u alleen
En gy hebt my haest genefen;
Als er nergens hulp verscheen.
Doe 't schier elk verlooren gaf /
 Ps. 30: 4. **H**ebt gy / **H**eer / als yut het graf /
Opgeboerd mijn ziel ten leben.
Dat ik niet ben t'onberbleben.
 4. **I**n mijn beend'ren was geen brede /
 Ps. 38: 4. **N**iet geheels was in mijn vleesch.
Mijn kracht bestreek alrede /
En mijn stem inderd swak en heesch.
 Gy /

- Gy / op wien mijn ziele leund / Ps. 69: 4.
 Hebt my bziend'lyk ondersteund Hoogl. 8: 5.
 Op het siek bedd'; als verpleger Ps. 41: 4.
 Wendde gy mijn gantsche leger.
5. Gy doet my de spijjs weer smaken /
 En vernieutet mijn gantsche jeugd; Job 33: 20.
 'k Mag nu weer uwa beed' huns naken; Ps. 103: 5.
 Daer gy meest uwa volk verheugd. Jes. 56: 7.
 'k Ga nu weder na mijn sin /
 Tot mijn bzienden uyt en in. Num. 27: 17.
 'k Mag nu weer mijn ampt verrichten / Deut. 21: 2.
 En met lust mijn naesten stichten. 1 Thess. 5: 11.
 6. Dees mijn sware krankheyd / HEERE / Joan. 11: 4.
 Was voor ditmael niet ter dood. Jos. 3: 14.
 Maer tot uwen roem / en eere /
 Dat uwa Naem daer voor zy groot /
 Die door uwe liefd' en macht
 Hebt dus verre my gebzacht: 2 Sam. 7: 18.
 Die mijn handen hebt ontbonden / Ps. 116: 6.
 Als geen helper wierd gebonden. Ps. 22: 12.
- P A U S E.
7. Maer wat kan of sal ik immer Ps. 116: 12.
 U vergelden / Wat voor lof? Ps. 103: 14.
 HEER / gy kent uwa swak getimmer /
 Dat ik niet en ben van stof / Ps. 131: 1.
 Nog iets groots en durf bestaen: Eph. 5: 13.
 Neem mijn dankbaer hert van aen. Job 35: 7.
 Ik en kan niet anders geben / Ps. 50: 13/14.
 Gy begeerd ook niet daer neben. Jes. 12: 1.
8. 'k Dank u / HEER / mijns levens ader /
 Dat gy toornig op my waerd /
 En uwa kind sloeg als een vader /
 Maer uwa toorn is nu bedaerd / Spr. 3: 12.
 En gy troost my lieflyk weer / Jes. 12: 1/2/3
 O mijn Heyl / mijn Psalm / mijn Eer /
 Dat mijn stauwe Geest sich reppe /
 En met bzeugde water scheppe.

28 CHRISTELIJKE DOODS-BETRACHTING

- Jes. 38: 17. 9. Lieflyk hebt gy mijne ziele
 Nu omhelft/ dat' in den kuyl
 Der verkeerung niet en biele;
 Want mijn zonden veel en buyl
 Hab. 1: 13. Werp gy alle r'uw'er eer/
 Achter uw'en rugg'/ o **HEER**/
 Ps. 119: 75. Datse hoer u'n sugber' oogen
 Dimmermeer weer komen mogen
 10. 'k Weet nu zeker/ en aenschouwe/
 Gantsch geregt is u gericht/
 En gy hebt upt enkel trouwe
 Dus verdzukt my sondig wicht.
 Gss. 76/ 77. Eer ik van u'n wierd berneert
 Omaelb' ik noch door qua'e begeert;
 Maer nu sal ik beter letten
 Op u'n woord en heyl'ge wetten.
 Phil. 2: 2. 11. 'k Merk't het aen met vrees en beben/
 Hoe 'k noch niet geschikt en was
 Tot den afscheyd van dit leven:
 Jes. 38: 5. Daerom legt gy op dit pas/
 My noch een'ge dagen toe/
 Dat ik beter voete doe/
 En mijn dingen/ eer ik scheyde/
 Al te saem daer toe bereyde.
 Luc. 12: 42. 12. Geef/ dat ik hier by/ o **HEERE!**
 Mijner dagen maer recht kenn':
 Dat ik eens geboelig leere
 Hoe vergank lyk dat ik ben.
 Siet/ mijn leef-tijd is als niets;
 Jeder mensch/ al schijnt hy tets/
 Is maer ydelheya/ en yd'lyk
 So verganklyk is het Eyd'lyk.
 Ps. 90: 12. 13. Leer my soo mijn dagen tellen/
 Dat ik 't wyse heet bekoom/
 Job 20: 8. Stend'/ hoe sich ten eynd sal snellen
 Ps. 10: 15. Onse leven/ als een droom/
 Jac. 4: 14. Als een bloem/ als Hoy en Gras/
 1 Cor. 7: 31.

- Als een damp / en al wat ras
 Doozgaet / en 't niet lang kan maken.
 Laet my altijd ernstig maken. Luc. 21: 36.
 14. Ja / hou selfs op my u machte / Jer. 31: 28.
 Dat ik niet alleene nu /
 Maer mijn leven lank betrachte /
 Wat ik hebb' beloost aen u.
 Dat ik u / mijn God betael' Pred. 5: 3.
 Mijn gelosten al te mael Ps. 66: 13/14.
 Die mijn mond heeft uytgesproken.
 Als my 't herte was verbroken.
- II PAUSE.
15. Geef / dat ik u lof verkond'ge / 1 Pet. 2: 9.
 Nu ik tot gesontheyd raek /
 En booztaen niet meer en sond'ge / Joen. 5: 14.
 Dat my niet wat ergers naek'.
 Laet my mijn gesonde le'en
 Stellen u mijn GOD alleen Rom. 6: 13.
 Tot gerechtcheit wapencrusting. Des. 58: 13.
 Noyt der sond' / of vleesch verlusting.
16. Laet aldus mijn ziele leven / Ps. 119: 157.
 En sy sal u loben / HEEK / 1 Cor. 10: 31.
 'k Wil gewillig overgeven Col. 3: 17.
 Alles tot u dienste en eer. 2 Sam. 15: 26.
 Siet / hier ben ik / doet met my Ps. 40: 9.
 Soo als 't u behaeglyk zy;
 'k hebbe lust / mijn GOD / en page
 Dat ik ulven wil doen moge. Eph. 3: 1.
17. Wilb d'inkwend'ge mensch verstercken /
 Dooz uwe Geest / met moed en kragt / Joen. 9: 4.
 Om by daeg' uwe werk te merken Pred. 9: 20.
 Overig met all' mijn macht: Joen. 9: 4.
 Want de nacht des doods komt an / Eph. 5: 6.
 Waer in niemand werken kan
 Laet my steeds den rijd uytloopen / 1 Cor. 2: 9.
 Die soo haest boozby sal loopen. Matt. 20: 28.
 18. Als mijn uure dan sal nad'ren / Rom. 8: 13.
 2 Kon. 22: 24.

Dat

30 CHRISTELIJKE DOODS-BETRACHTING

- Dat gy my berlossen sult /
- Joan. 16: 24. En versaem'len tot mijn Vab'ren
 Matt. 25: 23. Sal mijn blijdschap zjn verbult.
 Van sal ik / geheel verseugd /
 Angaen / **HEER** / in uwe bzeugd /
 Die gy geest uw trouwe knechten /
 In de tente der oprechten.
- Ps. 15: 1/9.
 Ps. 65: 2. 19. Stet / in stilhebd en vertronnen
 Is tot u mijn Lof-sang / **HEER** /
 Wekt my op / neemt wech 't verfloutnen /
 Dat ik uwen Naem vercer /
 Dooz uw Soon / mijn Son en Soen:
 Want het graf en sal 't niet doen
 Noch de dood; maer die noch leben
 Sullen hier u eere geben.
- Ps. 104: 13.
 en 46: 2. 20. 'k Sal u in mijn leben singen /
 Ps. 1: 3. **HEER** / terwijl ik ben en kan:
 Heb. 13: 15. Laet wel lukken alle dingen:
 Matt. 17: 5. Neem der lippen offer an /
 Openb. 4: 8 / Om uw wel gellefde **SOON**;
 9/10/11. Tot dat ik booz uwen **Chzoon**
 en 5/9 etc. Geuwig op veel soeter wijze /
 Met uw hemelsch Chooz u p'zjse.
- Openb. 4: 8. 21. O' hoe sal ik by en beplig /
 Jes. 6: 3. Zonder stillstandt dag en nacht
 Van uptoepen: **HEYLIG, HEYLIG,**
HEYLIG is de **HEER** vol macht.
 O' hoe sal ik / booz als na /
 Openb. 19: Van het soet **HALLELUJA**.
 1/2/3. Met alle hemel rejen t'samen /
 D'olgh singen!

AMEN, AMEN,

DOODS-

DOODS-ECHT-SCHEYDINGE

Voorgesteld in

W. SLUYTERS

Klaeg- en Troost-Reden, over de Dood
van zijn Huysvrouw.

De Dood scheyd Ziel en Lijf
Soo scheyds' ook Man en Wif.

Prov. 7 vers 2. 't Is beter te gaen in 't Klaeg huys
dan te gaen in 't huys der Maeltijd: want in 't selve
is het eynde aller Menschen; en de levendige leyd
het in zijn herte.

Hoe komen my de wolken/ na den regen/
Soo swart en dik/ met plassen neer gezegen!
O zee van ramp/ o bzakke tranen bloet/
Waer in ik swemm'/ en schier verdrinken moet!
Ik dacht: het is wat swaers' dooz dit gesinde/
Een Daber/ die soo hert'lyk ons beminde/
Ge missen/ dooz een soo ontj'd'ge daob.
Elk van ons zeyd': Ach die verlies is groot!
't Was alle daeg al weenen/ steenen/ klagen/
Om sulck een schat/ ons door de daob ontzagen.
Maer ach ik dacht niet dat het swaerste kruys
Soo snel en sel sou dzingen in mijn huys.
Het bitter leed was wat versoet alrede
Dooz 't lieve kind dat weer van selfs bzagt mede
Sijn grootva'ers naem; ik kuff' mijn Echtgenoot
Die my dat pand nu voozdzagt uyt haer schoot.
Maer ach! hoe haest verdwijnd dat vzeugd-geschittert
Die bitterheyd wozd my/ in bzebe bitter.
De bzebe daob rukr weg/ soo onbermacht
Haer/ die onz' hzuyg soo dikwils heeft versacht.
Mijn troost/ de lust en luster van mijn oogen
Mijn best Nutweel/ wie sal mijn tranen bzoogen?

Mijn

Mijn eenig Lam/ dat rusted in mijn schoot/
 Word my ontrukkt door d'al te strenge dood.
 Soo jong een spruyt/ van vier en tuintig jaren/
 Begeest my weer (ach!) na haer tweede baren/
 En weynig na twee jaren in ons Ze.
 O kofte vzeugd/ gekoert in soo heel wee!
 Wy waren wel vernoegt steeds met malkander/
 En nimmermeer verschilde d'een van d'ander.
 Wy konden 't al opnemen/ vzeugd/ of vzuik/
 Wat GOD ons gaf/ geluk of ongeluk/
 Wy konden 't al malkander helpen dragen.
 En zagse my/ om eenig leed/ verslagen/
 Dat menigmael ons/ in ons Ampt ontmoet/
 Wat maakte sy 't my/ met haer troosten zoet.
 Sy was soo wel in ons beroep te vzeden/
 Dat noyt het hert haer hing na groote Steden.
 Sy sprak/ als ik: Daer is geen sael'ger stand,
 Als dat men in 't still', mag leven op 't Land.
 Hoe kon' haer selfs vernoegen/ en haer troosten/
 Wanneerse sag/ door 't vlakke Veld in 't Oosten/
 Des morgens vzoeg/ de glinsterende Son!
 Dan was 't/ dat sy gemeenlyk dus begon:
 O! konden wy den HEER genoegsaem loven
 Voor sulc een gunst, als hy ons doet van boven,
 Dat wy, dus afgezondert, hier in 't stil,
 Het onze doen: na 's herten wensch, en will'!
 Wanneerse mogt haer kleyn gemakse sluyten/
 En ongestoord/ GODS werken zien daer buyten/
 In d'open lucht/ dan waren booyt haer een
 Wat lust, en rust is hier by in de Ste'en!
 Veel sael'ger is 't den Hemel aen te schouwen,
 En 't groene veld, dan wereldsche Gebouwen,
 En straten vol van volk, met aerdsch gewoel,
 En pracht, daer ik een afkeer van gevoel,
 Al mogt ik zijn een Koningin op aerden,
 'k Sou sulc een staet niet voor de mijn aenvaerden,
 Wat is 't een vreugd, te moogen zijn soo vrij

Van aerdsch geprael, der zielen slaverny:
 Sy was altijd een zed'ge Maegd vooz'ene/
 Die liever op haer Kamer sat alleene/
 In stil bezijf/ dan daer de bert'le Jeugd
 Soo ralt en malt met ongebonden vzeugd.
 Hoe menigmael heeft sy recht oyt beleeden:
 Dat al, wat s'oyt hadd' van den HEER gebeden,
 Indien hy haer beroepen wild' in d'Echt,
 Haer, in ons' Ee, was rijklyk toegelegt;
 Al watse sag dat oyt hem mogt behagen/
 Daer toe begaf s'haer selden sonder tragen.
 Sy oeffend' haer in heyl'ge Poësy/
 In Sang-lust en Musyk/ so volgd'se my.
 Sy quam somtijds my onverwagt bezzoeten/
 En met een soet/ en stichtelyk Dicht ontmaeten/
 En spak: Mijn Lief, gy schenkt my menig Dicht,
 Dies komt het mijn' ook voor u aengesicht!
 Wat kon my doch het herte meer dooz'zlieben
 Als datse my soo trachte te believen
 In 't soetst vermaek/ mijn hert begeerb!
 Wat hield' ik sulck een liefd' en gunst dan weerb!
 Spzakt' aen den bissch: Lief wild gy my besoecken,
 Indiense my te lang sag by mijn Boeken/
 Of sal ik u besoecken desen dag?
 Indien ik op Uw Kamer komen mag.
 Dan saten wy/ soo lang de tyd kon lyden
 En deden elk het onse met verblijden.
 Sy werkt' iet met haer hand/ terkijl ik lag;
 Of songen t'saem/ na dat het quam te pag.
 Geen aerdsche vzeugd en kond' haer oyt vermaken.
 Haer vzeugd was God/ of goddelijke saken.
 Sy acht' altijd haer grootste Schat en Lot/
 Dat' onbetet mogt dienen haren GOD.
 Haer huyfwerk dee Sy neerstig met haer handen
 Noyt stak se 't vzeud der luyheud na haer randen
 Noch immer was dooz' yd'le soz'g/ haer hert/
 Wyt ongelooft/ bekommert of verwerd.

In al haer doen bleef GOD haer doel geduerig.
 Sy schikt het al om doch te blijven vuerig

In 's HEEREN werk. Sy las/ Sy bad/ Sy song/
 Sels als de nood haer ander werk opzong.

Sy hoedde haer seer/ dat s'immers met haer leven/
 In 't een of 't aer/ geen mensch mogt aenstoot geben.

Goetmoedig was in alles haer besluyt.

De vriend'lijkhed scheen haer ten oogen uyt.

Dopt was Sy traeg in letwes te verrichten/
 Waer mee s' haer sels/ en anderen mogt stichten.

Sy overleed' ons Ampt en Schuld=pligt staeg/
 En bad tot GOD/ om bystand/ alle daeg'.

Wanneer dan quam des HEEREN heyl'ge Lust=bag/
 Soo was die/ voor haer ziel/ een soete lust=bag.

Om niet te zijn belet door aerdsch gebuyg/
 Soo bleefz'/ uyt lust/ wel met my/ in GODES huyg.

Da b'eerste Breek/ was haer niet aengenamer/
 Van datse slechts bleef in de kerken=kamer/

Al waerse las/ of overbacht/ of bad
 En weynig Bzood/ slechts tegen slauwheyd/ at.

Daer wachte Sy de Doen=diens af/ in vrede.
 Da 't eynd' van die/ was dikwils noch haer bede/

In 't selv' vertrek: Ei! hef doch eer wy gaen,
 Tot GOD noch eens met my, een Lof=sang aen,

Hoe was mijn hert altijd met vzeugd ombangen/
 Dat ik met haer mogt singen myn Gesangen!

Al beden my het selv' ook bag by bag
 Het wierd' ons beyd' al soeter als het plag.

Ach! waer is nu mijn trouwe Gefelline!

o Dood/ hoe scheidt gy sulck een Viesd'/ en Minne:
 Twee herten/ soo gantsch vast aen een geboegt

Twee zielen/ d'een met d'ander soo vernoecht!
 o Dood; waerom en gaet gy niet bekennen

Soo menig paer/ dat zich met angst gaet quellen?
 Om dat gy niet haest scheyden komt haer Echt?

Hoe komt/ dat gy soo 't liefste paer bebeckt?
 'k Habb'/ in ons' Ge/ nu 't soetste soet te wachten.

Ik boedde my noch kortſ met beef gedachten:
 Nu ſal mijn Lief haest voor gaen met haer deugd,
 En leeren 't eerst' af-setſel onſer Jeugd,
 Van nu aen ſal' haer Dochter onderwiſſen,
 (Gedacht' ik) ô! hoe ſal ik dan ſteeds prijſen,
 Met luſt en vreugd, de moeder en het Kind!
 Maer ſiet / hoe nu die hoop geheel verſwind!
 Nu ſal by beef onnosſe Liebe ſamm'ren.
 Hoyt heugntſ ach! wie ſou in 't hert niet ſamm'ren)
 Hoyt heugntſ van haer liebe Moeder zhu.
 Ach! 't iſ booz my wel d'allergzoortſte pyn
 Mijn waerde pand / mijn trooſt / mijn uytherhooren /
 Hoe hebh' ik u ſoo ſpoedig doch verlooren?
 Mijn Echtgenoot, van elk my toegelegd /
 Eer ik u hadd' / hoe haest iſ 'et / dat gy ſcheyd!
 Mijn lot, van GOD verwacht met bzeugd en blijheyd,
 Mijn beſnoot in mijn Koninklyke vrijheyd:
 Mijn trouwe hulp / na ziel en liſſ te ſaem?
 En was niet elk ons Houw'lyk aengenaem?
 En was 't niet onſ Gemeent' een groot behagen /
 Dat' ons te ſaem hier hoozden / ſpzaaken / ſagen:
 By veelen was noch u beſoek verwacht
 En ondoozſienſ ſoo ſegt gy ons goe nacht.
 Elk treur met my / om u ontijdig ſterben.
 Om dat my nu um lief geſelſchap berben;
 Dat / nu gy hier eerst recht in kennis waert /
 Gy ons verlaet en na de gzoewe vaert.
 Hoe roerd my / ja ontroerd my / haer gedachte /
 Den gantschen dag / en in mijn bzoorn by nachte!
 Ik ben gelijk een eenſaem' muſſch' op 't dak /
 Die onlangſ eerst haer weder paar ontzakt.
 De plaetſen / die 'k te vullen plag met galmen
 Van bzeugt geklank / en ſoo veel ſege-Pſalmen
 Zyn ſtil of vol van treurig rouwgeklag.
 Dan ſang / of ſpel / en iſ 'er geen gemag.
 Gelijk wel-eer GODS Volk aen Babelſ ſtroomen /
 Haer harpen ophing' aen de Wilge Boomen

Om dat haer lust veel meer tot weenen was;
 Soo legt al mijn Musyk-werk nu in d'astch.
 Mijn huyg is my (och lacy) woest gelaten.
 Mijn hert is slauw dooz bzoefsheyd boven maten.
 Mijn ooge schreyn. Moch grooter is de pijn/
 Als 't hert niet dooz getraen ontlast kan zyn.
 'k wensch dat ik eens mijn rouw uyt-schrijven moe /
 En/ dooz een tijd/ een traen-aer zy myn ooge;
 Dat soo 't gemoed eens wat opklaren mocht/
 Gelyk als na een regen=bloed/ de locht.
 Geen mensch/ ten zy hy 't heeft beproeft/ kan weten/
 Hoe t een hert bloed/ als 't mozd van 't a'er gereten/
 Insonderheyd twee herten aen warkaer
 Soo vast gheecht/ als 't mijne was aen 't haer.
 Maer stil/ mijn ztel/ wilt meer eens wat bedaren;
 Wilt niet te sterk met u geklag/ uytbaren/
 Op dat my niet genaekt een Eliphag
 En segg' dat my dit klagen eensins pass':
 En spzke: Ziet, gy selfs hebt onderwelen
 Veel and'ren, ja hebt gy gesterkt, voor desen,
 De slappe hand, en struykelende kny,
 Nu 't komt aen u, siet hoe beroerd zyt gy!
 Ik sal mijn hand dan op mijn mond gaen leggen.
 't Is GODES werk. Wie sal daer tegen seggen?
 Wy bidden/ dat des Vaders will' geschte;
 O! dat men s' ons noyt tegen streben sie!
 Doozal moet ik my selven leeren dragen
 Da 's Heeren will' en heylig welbehagen;
 Vermids my selfs mijn naem geest dese leer /
 HEER SUS LUST MY UW WILL, door letter=
 keer.
 Mijn bleesch zy swak/ mijn herte veef en trill my
 Soo roept mijn geest doch: Heer, sus lust u wil my.
 O HEEER/ neem bleesch en bloed doch van my weg/
 Soo 'k tegen uwen will' oyt doe of segg'
 Ik sal my selfs dan niet te angstig quellen/
 Maer sal/ met God/ mijn bzoefsheyd mate stellen;
 Op

Op dat ik niet bedroeft zy / als de geen /
 Die hoop noch troost en heeft in sijn gemeen.
 Die ik betreen' / is doch met vzeugd ontbonden.
 Sy is niet heen / maer slecht voorschijn gesonden /
 Waer na Sy selfs al lang' haer had' bereyd
 Hoe salig is een ziele / die soo scheidt!
 Het ging haer nouw soo wel alhier op aerden /
 Of sy verlangd / om 's leebens kzaon t' aenbaerden.
 Insonderheyd een tijd lang vooz haer end /
 Heestz' all' haer blijft tot dees gedacht getwend.
 Weemijl sy / heel op 't lest / of swanger gaende /
 Op d'uytvaert van haer Vader was / vermaende /
 En had haer elk / datz' immerz' blijven soude /
 In 's Moeders huys / op datz' haer kzaem haer houde.
 O Neen, (sprak Sy) 'k hebb' innerlyk begeeren,
 Met ons Gemeync' het Avondmael des Heeren
 Te houden, soo my GOD maer soo lang' spaert,
 En ben ik voor geen nood of Dood vervaert.
 Sy kijgt haer mensch. Sy voelb haer matte leden /
 Te nood bequaem om na GODS Huys te treden.
 Wat was / voor 't lest / dit aen haer ziele soet?
 Wat troost bondz' in haer HEYLANDS Pleesch en Bloed.
 Sy zeed met my / na haer gewoone wijze /
 In 't kerckbertzek / alwaerse / God ten pyse /
 Door haer / en my veel schoone dingen las.
 My hengd wel hoe verheugd ik met haer was
 Wanneer sy hoord' in Dank Sermoen verhalen
 Van d'ydelsheyd des menschen / en van 't dalen
 Der dagen / gaend' als schaduwen voorby /
 Was niemand soo daer door bevreugt / als sy.
 Een zaenbloed borst / tot tugg'nig / uyt haer oogen.
 Ik sprak; Mijn kind, hoe waerd gy soo bewoogen?
 'k Mag, seyde / wel bewogen zijn daerom,
 Mids alles schoon op my te passe kom.
 Daer wierd verhaeld hoe vele van de reste
 Dit avondmael misschien sou zijn het leste.
 Dit past op my ik, eygen 't my ook toe.

Dat God met my, na sijn believen doe.

Wat mag sy blyd' om 't geen sy hadd' ontfangen/
 Doe 's and'ren daegs haer 't Wee al sterk quam p'zangen

Sy riep: Hoe heeft de HEERE my verhoort!

Juyft willen nu mijn beenen niet meer voort,
 Soo 'k gister waer soo swak geweest als heden,
 Ik had tot aen de Kerk niet kunnen treden.

Nu heb' ik recht GODS liefd' en gunst bemerk't,
 Die juyft my heeft, tot deez' tijd toe, gesterkt.
 Wat hzeug myn Lam haer Warens'mert gebuld'ig/
 Wat was haer troost/ door CHRISTUM menigvuld'ig/
 In alles wat haer toe quam van den HEER!
 GODS k'acht merkt' in haer swakh'eyd meer en meer.

Die meken lang wierdz' alle daeg' al swakker/
 Wat quet Sy haer/ in JESUS k'uyg'school makker!
 Sy toonde/ datz' haer les' wel hadd' geleerd:

Als ieder weet/ die by haer heeft verkeert.

Een beter hoop op CHRISTUM, dan dit leven/
 Het welk soo kort en moey'lyk is/ kan geben/
 Was al haer troost/ soo vast in 't hert geset/
 Daer 't alles door versoet wierd' en verset.

Ik moet hier van haer afscheyd' ic verhalen?
 Om my daer mee te troosten in mijn qualen.

Haer leven gaf my oorsaek tot veel hzeugd/
 Haer sterben leerd my yvzig sijn ter deugd.

Haer doad geeft/ in mijn hoescheyd/ my een leven/
 Daar 't geen Sy heeft gesproken en bedreven/
 Wanneer sy nu haest scheid' sou van hier/
 't Geen alles niet kan batten dit Papier.

Gelooft zy GOD/ die 't swakke soo wil sterken.

Gelooft zy GOD/ die 't willen en het werken

Dus in haer w'zocht. Niet ons/ niet ons/ o HEER!

Maer ulven Naem geeft/ om ulu goedh'eyd/ eer.

Men hoort haer niet/ dat werelbsch mag verhalen.

Men sag haer noyt na 't aerbsche leven talen.

Dan 't Grest'lyk en van 't eeuw'ig leven maer

Was hert en mond haer hol/ soo voer als naer.

Sy mogt voortaan haer niet geen ding gemoeyen/
 Van/ datse niet genoeg vernam 't in vloeijen
 Van GODS genaed', en onuytspreek'lyk soet,
 En dat haer oog niet stort' een tranenvloed
Ik sprek: Mijn Kind! gebruyk nu 't vast Gelove,
 In plaets van uw gevoel. God sal van boven,
 In overvloed, eer gy van hier verscheyd,
 U proeven doen sijn wond're lieslykheyd.
 O! mocht dat maer geschiën! **was al haer suchten:**
 O! voeld ik doch die Hemelsche genuchten!
Wat is geschied! haer smaakheyd nam seer toe;
 Men zegt haer in een ander stamer doe.
Terwijlse daer is midden in het stryden/
En ligt versmaekt door al 't slauwhertig lijden/
Doelts' onboosheys/ als in een volle bloed
Van troost en vreugd/ te swemmen haer gemoed.
Sy boeld de smact der eeuw'ge vreugd soo krachtig.
Dats' antroeft: Nu, nu weet ik, hoe waerachtig
 De HEERE zy, Nu wil hy komen haest,
 Dat ik van hier eens moge zijn verplaest.
 O! wat een vreugd verrukt mijn hert en zinnen!
 Wat vreugd, wat vreugd gevoel' ik nu van binnen!
 Ik voel 't al, ik zie 't al. O wat vreugd!
 De HEERE komt. Wat vreugd! wat vreugd! wat vreugd!
Vermidt' s' in 't hert een Hemelsch licht sag schijnen/
Kieps' opt: O! doe my open de Gordijnen,
 Op dat ik doch den Hemel aensien mag,
 Waer heen ik vaer. **terwijl s' al opwaerts sag.**
('t Was wonder/ daer Sy nauwlijks eerst kon spreken/
Dats' onboosheys soo krachtig opt quam breken.)
Ik sprek: Mijn lief, dit is de voorsmaek maer
 Van d'euw'ge vreugd, die gy nu word gewaer,
 Soo GOD u hier alreeds dus begenadigt
 Hoe sult gy dan daer boven, zijn versadigt!
 Is van die vreugd een dropelken soo soet,
 Wat wil dan zijn die volle wellust vloed?
Haer ziele/ door dit innerlyk verlangen/

Blijf vast aen GOD/ en aen den Hemel hangen;
 Schoon 't swakke lijf aen 't bedd' gebonden lag.
 Haer blugge geest werd sneger als sy plag.
 Terwijl' aldus haer pber boelde b'zanden
 Hiesz' op met kracht haer oogen/ hert en handen.
 Sy bad tot GOD/ Sy smeekte/ watse kon/
 Tot dat ik met al 't volk/ 't Gebed begon.
 Maer Sy, door kracht des Geestes aengebzeven/
 Bad steeds hoorheen 't geen haer werd ingegeven/
 Soo dat ik/ nu en dan/ met poosen/ sweeg/
 Op dat i' haer hert uytgieten mocht ter deeg.
 Na dat ik dus bereyd sag mijn Beminde/
 Versoht ik van de Bueren en 't Gesinde/
 Sy wilden eens vertrekken allegaer/
 Dat ik alleen eens spreken mocht met haer.
 Ik sloot de deur wel na my toe/ en seyde:
 Mijn Lief, het schijnt, dat wy nu sullen scheyden,
 Na 't geen gy voeld, en ook mijn ooge siet,
 Is ander nu hier te verwachten niet.
 Ik geef' u aen uw Hemelsch Bruyd'gom heden;
 Gy zijt met hem terwijl gy waerd beneden,
 Al ondertrouwt, maer gaet voltrekken nu
 Het Bruylofts Feest. U Bruyd'gom wacht op u
 Tot hem die u soo hert'lyk mind met eenen,
 Send ik u nu mijn waerde Lief voor heenen,
 Daer ik u hoop te volgen in mijn tijd,
 (Maer op sy toond' haer aensicht seer verblijb)
 Fluks greep Sy met haer rechterhand/ be mijne;
 En sloeg/ als of Sy boelde smert noch pijn
 Haer linker arm/ my om den hals terstand/
 En drukte vast mijn mond op hare mond.
 Vaer wel mijn hert, suzak doe mijn waerde Drouwe/
 Nu dank ik u voor all' uw' lieid' en trouwe;
 Uw onderwijs, en troost, en al wat gy
 Bewesen hebt, ten allen tijd aen my.
 Mits ik haer meer met dank tael soo bezegen'/
 Soo wenscht sy my/ in al mijn doen GODS segen;
Met

Met sulke reen/ dat ik verwonderd stond/
 Hoe sulke een kracht ging uyt haer swakke mond.
Ik sprek: Mijn Lief, ik hou dit woord in waerden;
 Ja 'k wil het, als een segen nu aenvaerden.
 O! hadd' ik hier het soet Charlotje doch,
 Kiepe suyt/ op dat ik 't selv' ook seg'nen mog.
 Doch laet my 't kleyn hier uyt de Wieg' eens brengen.
Ik/ sonder meer mijn woorden te verlengen/
Tiep plings heen/ en bzagt haer 't kleyne Lam.
Terwijl het volk weer met my sinen quam.
Sy bzukt het voer ons allen in haer armen;
Sy kust het eerst/ en segt doe/ sonder karmen:
 Goê nacht, mijn kind; de HEERE segen u,
 Na lijf, en ziel, tot aller tijd, van nu.
 Op dat gy nu een goed vroom kind meugd wesen,
 Voor al den HEER recht kennen meugd en vresen,
 Soo haest als ik send'/ Amen op haer woord
 O! Kiepe g' al weer: waer hier Charlotje voort,
Ik sprek: Al is 't te Borkuloo gebleven,
 Nochtans kond gy 't u segen ook wel geven,
 Dat 's waer, sprek Sy, ik wensch het selven dan,
En sprek 't/ schier met die selve woorden/ an.
Dermits Sy sag mijn droefheid/ en mijn tranen/
Begonse tot geduld my te hermaenen
En trooste my soo kragtich in mijn smert
Wat noch de vzeugd raekt aen/ ja in mijn hert.
Sy sprek: zijt niet bedroeft; vertroost u heden
 Doch self met all' die troostelyke reden,
 Waer mede gy mijn Moeder, met 'er daed,
 Getroost hebt, in haer Weduwlyke staet.
Dermits GODES Woord was in haer mond soo kragtich/
Soo sprekse: Zijt aen Rachel nu gedachtich
 Die 't niet alleen viel, in haer baren, swaer,
 Maer stierf, en liet haer Jacob Weduw'naer.
 Gedenk, hoe korts het zy van ons gelesen,
 En dat gy self noch tot my spraekt; in desen,
 Was oyt alhier, van aen begin', een paer,

Of d'een vertrok eens, door de dood, van d'aer?
 De HEERE sal, soo lang gy hier sult leven,
 Noch u, noch uw twee kinderkens begeven
 Van GOD hebb' ik nu mijn begeert' alrêe,
 Dat ik niet blijf de leste van ons twee.

Sy voeld' haer hert/ hoe langſ hoe meer geruſter/
En tzooste voort haer Moeder en haer Suſter:

Ja ook haer Broers en Suſters met walhaer
 Begreepſ' hier in/ en liefſ' haer zegen naer.

Doen ſprakſe tot de Bueren en tot allen:

Indien gy oyt mijn kinderkens siet vallen,
 Soo rechtſe doch weer op, dat bidd' ik u.

Sy ſprak alleen; wy weenden alle nu.

Als iemand ſeyd; **Ik** hoop/ gy sult noch blijven/
Magt ſulke een woord doch niet by haer bekljben.

Sy riep; En is 't niet beter by den HEER;

Na hem, na hem verlang' ik meer en meer.

Als d'eerſte koud' haer quam dooz d'ad'ren trekken/
En ik verſocht wat warmer haer te dekken/

Antwoordſe ſoet: 't Behoeft voortaan niet meer,

Ik ſal wel haest verwarmt zijn van den Heer.

Wat badſe ſterk/ ſo lang **Sy** kidden konde;

Dat GOD haer doch vergeven wild' haer ſonde;

En houden haer in 't waer Geloove t'saem,

Met goed verſtand tot 's levens leſten a'em!

Van aenbegin zjyn haer mijn Sterfgeſangen

Seer maerd geweest; die ſprakſe/ met verlangen

Op 't leſt ook upt/ met haer gebzaken ſtem:

't **Scheen**/ ieder woord haad' op haer herte klem.

Ik ſprak: Gy sult haest and're Sagen hooren,

Ja ſelve sult gy met der Eng'len Chooren,

In ſtemmen daer dat ſchoon Halleluja,

Ja, riep **Sy**/ als een **Echo**/ my meer na:

Ja, **Lieft**', ik hadd' de **Pſalmen** nu ten eynde,

Gelijk gy weet; ik souſe, ſoo ik meynde,

Van voren aen nu ſingen allegaer,

Ik ſal 't nu doen, doch hier niet, maer aldaer,

Nu sal ik, recht van voren aen, gaen zingen.
 't Is (seyd ik) soo, en altijd blijde dingen:

Maer noyt als hier, soo menig rouw-geklag,
 Soo dat uw toon moest wesen wee, en ach!

Sy wederhaeld ook selfs al menig werven
 Haer een'ge troost in leven, en in sterven,

En sey/ hoe 'k sulks nog korts gepredikt had,
 En dat sy 't doe wel ernstig hadd' gevat.

Wy waren all' als met haer opgenomen/
 Om al de re'en/ diez' uyt haer mond liet stroomen/
 Terwijlse dus betrogen voeld' haer geest.

Noch zijnsse sly/ die by haer zijn gekneest.

Sy sou verstonde wel geerne zijn geschieden/
 Maer moest haer uur van God bestemd/ verbeuden/
 Een halbe dag/ met een gheele nacht/

Moest zijn in smert/ en doods' stzjd door gebzagt.

ONS HEYLAND, na sijn Hemelsch openbaring
 In sijne Doop en d' heerlyke verklaring

Op Tabor/ ging/ van vep'/ tot stzjd/ en angst:

Soo viel 't haer na die Hemelsch inloed/ bangst.
 De smert des doods' ontroerd' haer bloed en ad'ren.

Sy spzakt: Wat 's dit dat my soo swaer komt nad'ren,
 Uw leste strijd seyde' ik/ gy sult verstaen
 De vyand, die lest word te niet gedaen.

Is dit de strijd? riepz' uyt. Ik voeld' alrede
 Des Hemels smaek, het hert vol vreugd en vrede!

Wel, seyde' ik/ sulks verleende GOD aen u,
 Om tot den strijd u aen te moedigen nu.

Gy moet dan nu niet in uw strijd beswijken,
 Vermids u God sijn liefd', al heeft doen bliken.

Want niemand werd gekroont, gelijk gy weet
 Ten zy dat hy hier eerst ook wer'lyk streed.

En wild gy dan dien strijd niet geern' ook strijden;
 O ja, riepz' uyt/ ik hoop, GOD sal mijn lijdē

Ook maet'gen, dat ik boven krachten, niet,
 Verfocht en zy. Waer opz' haer vast berliet.

Sy spzakt noch met gebzoken stem/ veel reden;
 *

En/

En/ alse van den Satan wierd bestreden/
 Soo schuldse dien/ en riep tot JESUM staeg/
 Dat hy sijn komst doch niet te lang vertzaeg.
 Midz door geen slaep 't gemoed sich kon verhalten/
 Begon somtijds haer spzake wat te dwaalen/
 En als haer sulks van iemand wierd geseyd/
 Kiepz': Ydelheyd! o ydel' ydelheyd!
 'k Hadd' niet gehoopt dat dit my noch sou quellen,
 Ik seyd': En wilt u daerom niet ontstellen,
 Onwillig lijd gy al deez' ydelheyd;
 Maer troost u, dat gy heden van haer scheyd.
 Van wierd terstond haer wensch en woord vernomen:
 O! mogt ik haest dien Berg eens overkomen!
 Wy streven met/ en voor haer/ in gebe'en;
 En/ onder dies/ soo ging de tijd vast heen.
 Haer spzack nam af; de morgen tijd quam naken.
 Ik spzack: Gy sult het nu niet lange maken,
 Myn Lief, nu breekt des HEEREN Rustdag aen,
 Gy sult, op die, in d'eeuw'ge ruste gaen.
 Sy telde doe/ van vier tot ses, de uren.
 Dat was gesezt; Niet langer sal 't nu buuren.
 Wy hielden in 't Gebed te sterker aen/
 Wel siende dat het haest sou zyn gedaen.
 Haer beuend'/ en haer stervend' handen haekten
 Om hoog te zyn. Haer stervend' oogen blaekten
 Ten hemel stijf; tot datz'/ heel sacht/ op 't lest/
 Als in een slaep voleyndigde de rest.
 Het bleek genoeg op 't uiterst' van haer scheyden/
 Dat ware breed'/ en blijdschap haer geleyden.
 Haer aensicht stont soo vriend'lyk/ en verheugd/
 Als of/ daer op/ was afgemaelt de vzeugd.
 Soo gingz' ontzent de seste uur supst henen.
 GODS licht is haer/ met 't morgen licht/ verschenen.
 Op Sondag sag z'haer ware Son/ met lust.
 Op Rustdag ging z' in d'eeuw'ge ware rust.
 Nu/ o myn ziel! bedwing u zelfs door reden/
 Mijn treurig hert/ en/ stel u doch te vreden.

O! laet my doch gedenken/ liehe GOD,
 Tot mijnen troost aen haer gelukkig lot.
 Want mijn verlies en komt/ in 't allerminste/
 Niet eens te pas by haer soo groote winste.
 Haer blijdschap was geduerig doch de mijn:
 Waerom en sal sy 't nu dan ook niet zyn?
 Sy is met vzeugd dien steplen Berg nu ober;
 Daer 't Schat-rijk goet/ hetwelk geen roest/ noch roover
 Aentraken kan/ en 't goede fondament/
 Dus lang bemaert/ haer deel is/ sonder end.
 Nu heeft Sy 't geen Sy van haer HEYLAND machte/
 Waer op altijd geset was haer gedachte/
 De lebend' hoop van JESUS haer bereyd/
 En 't erfdeel/ haer in d' Hemel meg geleyd.
 Nu heeft mijn Lief den goeden stzijd gestreben/
 Den loop vol eynd/ daerom ontfangt Sy hebben
 De zoone der gerechtigheid/ en eer/
 Haer/ uyt gena/ geschonken van den HEER.
 Nu heeft Sy 't geen daer s'ernstig na gehackt heeft.
 Daer/ dooz 't Geloof/ haer hert soo na geblaekt heeft.
 Dat heeftse dooz 't aenschouwen/ in 't best.
 Hoe blinkse nu geheel in 't supber mit!
 Nu houdse/ by van al het aerdsch getruemel/
 Het avondmael/ daer Goden in den Hemel.
 Nu sit Sy aen/ met Ab'ham/ en Isa'k/
 En Jacob/ daer men vzeest geen ongemak.
 Nu sit Sy aen/ daer JESUS houd in 't ronbe/
 Sijn Disch gedeekt en spreekt met eygne monde/
 Eet/ vzienden/ vzinkt/ wozd vzonken/ liefste Schaer.
 Sy lijdt vooztaen noyt dorst of honger daer.
 Maer vzinkt alreed' uyt wellust volle Beeken
 De volhepd van veel vzeugd/ niet uyt te spreken:
 Waer van s'in 't hert hier voeld een kleyn begin/
 Genietse/ by GODS aensicht/ na haer zin.
 Sy had' alhier gesmaekt de eerste vuchten
 Van 't Canaan/ waer na Sy met veel suchten
 Verlangd/ om eens aldaer te mogen zyn.

Du dzinkst' haer sat van nieuwe Dzeugde Wijn.
 O mijne ziel/ blijst dese Dzeugd Gedachtig;
 Vertraost u selfs daer meed' altijd so krachtig/
 Dat hare Dzeugd verwinnen mag u rouw/
 De dood wil doch eens scheyden man en vrouw.
 't Is maer het schijnt wel boven maten rouw'lyk/
 Dat soo gantsch kost moest zyn soo goed een Houw'lyk/
 Maer kost en goed/ wanneer het gaet te saem/
 Word in 't gemeen geacht seer aegenae
 't Is daer in niet/ hoe lang zy d'een by d'ander/
 Maer dat men steeds mag wel zyn met malkander.
 Hoe menig Paer heeft lang by een geleest/
 Dat weynig tijds maer wel geleest en heeft?
 Het geest my/ in mijn dzuk/ een soet genoege/
 Dat nimmermeer mijn hert behoest te woegen/
 Van Houw'lyks twist/ maer dooz met veel vershil/
 Het d'ene dus/ en d'ander anders/ wil.
 Wy hadden noyt te samen stryd/ van desen/
 Dat d'ene d'aer op 't meest ten dienst wou wesen.
 In eer bewijs wou d'een dooz d'ander zyn.
 Ik socht altijd haer eers/ Zy de mijn'.
 Gelyk ik ben bedroeft om haer versterken/
 Dewyl ik moet haer soet geselschap verben/
 Soo dank ik ook mijn GOD, die sulck een schat
 Dooz sijn genaed' aen my geschonken hab.
 Waer dooz/ als ik voor sijn Gericht verschijne/
 Ik seggen kan; Siet ik, HEER, en de mijne.
 't Verheug' my dat'/ als mijne gaet tot GOD.
 Haer saed is 't mijn'. O wat een salig lot!
 De HEERE gaf; de HEERE nam. Gepresen/
 En hoog gelaost moet 's HEEREN Name wesen.
 Ik habd' se dooz geen dag verdient van GOD,
 Die hy my gaf/ twee jaren/ tot mijn lot.
 Laet hier dooz zyn verlicht de smert haers Maebers/
 De droefheyd van haer Suster/ en haer Broebers/
 Maer boven al/ mijn eggen groote rouw/
 Dien GOD gaf sulck een Dochter/ Suster/ Drouw.
Ja/

Ja/ laet ons t'saem GODS gzaote goedheyd roemen.
 Dat wy soo lang haer mogten d'ouwe noemen.

Maer z'eerst ons niet gegeven van den HEER,
 Soo gaben wy z' ook nu aen Hem niet weer.

Tot zeg'ning sal haer naem noch zijn op d'aerde/
 Daer velen haer gedacht'nis blijft in waerde.

On afze schoon gestozben is alreeds/
 Noch spzeekit Zy hier/ dooz haer Geloove steeds.

Is 't tot GODS eer so sal hy ons ook geben/
 Dat/ in haer saed'/ haer deugd mag als herleben.

Dit alles maekt' ons hert/ in swert/ liebaerb.

Haer boob was in GODS oogen hier en waerb.

Wy minden haer/ maer GOD semind haer meerder;

Dies heest hy haer tot hem gehaeld te verder.

Wy volgen vast/ d'een vzoeg/ en d'ander laet

Maer salig/ die tot GOD te vzoeger gaet.

Sy sal niet meer tot ons beneden komen.

Wy sullen eens tot haer zjin opgenomen.

O! haddenw' eens haer vzeugd gezien albaer/
 Wy lieten haest al onse treuren naer.

Andien wy met geweent/ en bitter schzeffen/
 Haer weder tot dit leven konden leffen/
 Wat waer het/ dan haer rust en vzeugd benijb;
 En/ na triumph/ haer meer gebzacht in stzjd?

Lijd d'aog/ uyt liefd'/ in 't weenen/ geen verschoning/
 Soo laet het hert doch supchen in haer krooning/
 En/ bealijk zjin/ om sulck een zegepzael/
 Waer na wy hier doch strjden al te mael.

Dooz 't quaed is Sy nu wech geraept alreede/
 Versameld tot haer Daberen/ in vzeede;

Sy sal niet zien al 't quaed/ dat in onz' eeuln/
 Aenstaend' is/ om der sonden sterk geschzeute.

Haer Lichaem slaept in 't gras geheel gerust'lyk;
 Haer ziel vermaekt zich in den Hemel lustlyk;

Tot dat ook selfs de ziel weer met 't gebeent'/
 Dooz CHRISTUS bzacht/ sal heerlyk zjin ver-eent.

O/ dat wy sulks gebuerig recht bebachten!

Der Chriſt'nen doob / en is geen doob te achten /
 My gaen dan eerst in 't rechste leben in
 De doob is selfs der Chriſt'nen groot gelwin.
 Dit leben is een doob / by 't geen dat daer is
 Soo groot verschiel dan tusschen 't een en 't aer is.
 Soo salig een vermits'ling in der daed /
 Doet ieder / die van 't een tot ander gaet.
 Der Wed'men Doogd / der Weesen trouwe Vader
 Sal onderwijl by ons zijn dies te nader /
 En / troosten ons in soo veel swaer verbziet.
 Die zich op hem verlaet / verlaet hy niet.
 Laet ons te meer den hemel maer beminnen /
 Mits d'onse nu alrede zijn daer binnen.
 Al wat men hier doch lijdt is hooft en licht /
 By d'eeuwige bzeugd / onspreeklyk van gewicht /
 Elk volg mijn Lief in haer Geloob' en Handel /
 Gebuurig ziend' op d'uytkomst van haer wandel.
 GOD geef' ons all' een sael'ge uur / als haer /
 En / upt gena / sijn eeuwig Rijk hier waer.

G R A F - S C H R I F T.

Als Rachels doode lijf by Ephrath wierd begraven,
 Soo richte boven 't graf, haer *Jacob*, hoog in top,
 Een heerlyk en een schoon gedacht'nis-teken op,
 Waer door van tijd tot tijd, haer lof mocht hoge
 draven.

Mijn staet en brengt niet mee, dat ik oprecht iet
 groots,
 Nochtands soo moet ik iet, voor mijn bemind',
 oprichten.
 't Geen kleyn en groote lang hier na wel moge
 stichten,
 En elk gedenken doe, op nu, aen d'uur des doods.

Sy was een jonge Vrouw van vier-en-twintig jaren,
In 't groeijen van haer jeugd, in 't bloeyen van
ons Echt,

Sy heeft my onverwacht, en haeft adieu gefegt,
Na 't tweede Houw'lijks jaer, en na haer tweede
baren.

Sy was my lief en waerd, om al haer deugd en lof;
Sy was feer dienstig voor haer jonge teere
spruyten;

Een ieder mind haer hier. Dit alles kon niet ftuyten
Het wreed geweld des doods, die 't alles legt in 't stof.

O menfche, gaet niet weg, of wild hier wel op letten,
Doch merkt gy 't aen, of niet, de dood volgt
even ras!

Hy vraegt niet of 't u kom, te onpas of te pas.
Maer falig zijnze, die haer werk daer steeds na
fetten.

Soo dee mijn Echt-genoot, die hier begraven licht.

Sij fag de Dood te moet, gelyk een blyde bode,
Die uyt dit jammerdal, in 't Paradys haer noode,
Geloof met spoed'ge boet, verftomt de dood fijn
fchigt.

Anagrammatismus of Naem-verfet op
MARGARETA SIBILLA HOORNAERTS.

Waer uyt, door omzettinge der letteren, vloeyt:

I.

EY! RAT NAAR ABR'HAMS GLORI-STOEL.
EY! RAT en snel reyst, uyt dit aerdsch gewoel
Mijn waerde Lief! NAAR ABR'HAMS GLORI-
STOEL.

Daerz', in sijn schoot, nu soo gemakk'lijk rust,
En van Gods Soon, haer Bruyd'gom, word gekust.
Sy reyst van hier, in 't beste van haer jeugd,
Om dies te eer te gaen in 's Heeren vreugd.
EY! RAT' bejaegtz' haer voorgestelde doel,
En sweeft, ter vlucht, NAAR ABR'HAMS GLO-
RI-STOEL.

II.

HAAR EER-TROON RAS BY 'T SALIG LAM.

't Scheen of de DOOD d'eer van ons huys weg-
nam;

Wanneer hy my mijn waerdste pand ontrukte,
Maer fiet, hoe hem sijn aenslag niet gelukte:

HAAR EER-TROON is maer RAS BY 't
ZALIG LAM.

By 't ZALIG LAM, 't Lam Gods, dat overheerlyk
Zit op sijn Throon, is RAS HAAR EER-
TROON nu

O dood, hoe mist, en hoe vergist gy u:
Gy hoont niet, maer gy kroont ons huys gantsch
heerlyk.

HEER, SUS LUST MY U WILL'.

W. SLUI-

W. SLUITERS LIJK-SANG,

Over het droevig afsterven van zijn geliefde Sufter

MARIA SLUITER,

Waerde Echtgenoot van Mr. ARNOLDUS
HIDDING, ervaren Genees- en Heel-
meester binnen Zwolle.

Hoe sou' ik heden my bedwingen
Dat ik niet by mijn Susters zij
Een tzeurig klaeglied voort sou zingen /
Op dat mijn vzoederlicfde blijk /
En 't hert / beklemt door 't nare hynge /
Een megnig open lucht mag hynge!
Wie kon van wenen hier bedaren!
O God / kom / in dit vzoebig hynge!
De tranen in uhr' flesch vergaren /
Dermits wy onder 't lastig hynge
Gebukt / gebukt en neergebogen /
Steede gaen met tranen in onz' oogen.
De fleschen op dez' Weenwaers banken
Staen niet soo vol van heelsaem vrcht
Door sijn gebrekyken en kranken /
Als wy / O Heer / soo swaer besocht /
Hier uwe fleschen wel haest sullen
Tot boven toe met tranen vullen.
Men hoest hier / na de wys der outen /
Geen pypers / noch geen vzeemt gespuys
Van klagers of van konst'ge voutmen /
Die nabzen met een groot gebuys /
En met gemachte tranen singen /
Om elk aen 't weenen mee te zingen.

't Ween-

't Menschoumen van de seben Weesen /
 By welker twee noyt heugenis
 Sal van haer liebe Moeder wesen /
 En 's Weerwaaers rampspoet / Zijn geluis
 Genoeg om leders hert te bzenen /
 En 't oog te doen van tranen leken.

Wie maer / wat vzoeger of wat later /
 Hier komt in 't vzoebig klaeghups tzenen /
 Die schreyt hem selve schijer tot water /
 Maer ik vooral in 't stil alleen /
 Die / naest haer vzoebig Echtbeminde /
 Haer swel op 't allermeeft besinde.

Ach! als ik denk / dat sy soo hertlyk
 Na my verlangt heeft / sanber vzoucht /
 Wat valt my dat nu swaer en swertlyk /
 My die na haer ook hebb' gesucht /
 Maer by haer niet en wist te komen
 Eer haer de doot habb' weggenomen!

Niet slechts de wederstidsche vzinde /
 Maer gzoote en kleyne / door de stadt /
 Die om haer deugtsaemheyt haer minde /
 Zijn d'oogen mee van tranen nat;
 Ja late haer kende / rondom henen /
 Begint te stenen of te weenen.

O swaere slag / O gzoote scheure /
 Waer voor geen salf of balsam baet /
 Nut al die medicijnen keure /
 Die hier wel in de winkel staet!
 Godt / die gewout heeft en geslagen /
 Moet heelen na sijn welbehagen.

By sterkte soo deez' saal'ge vzoethe /
 Datz' haer de doot fier aen dorst vten /
 En al wat ons beswaert met routwe /
 Kloekmoedig dorst in 't aensicht sien /

Maer

Meer als vertinnaerdsche behouden /
Dooz hem / aen vrien? haer hield gebonden.

Onz' hoop sta ook soo vast in desen /
En laet doch onse dzoeffentig
Niet als der ongelooob'gen wesen /
Daer geen vertrouwen by en is
Van 't salig opstaen uyt den dooden /
En 't heyl van Jesus aengeboden.

Beminden by haer allegaber /
So olaet ons nu ook zyn verblijdt /
Om datse tot haer God en Vader
Is heen gegaen / en / na haer strjdt
De kroon der glori heeft ontbaangen /
Die sy verwachte met verlangen.

Sy is recht in den Heer gestorben /
Als elk / die by haer was / best meet.
't Geen sy begeerd' heeft sy verwarken.
Het was / tot menens toe / haer leet
Indiens' al haer gepepns op 't leste
Niet vast genoeg op Jesus vestte.

Dzie Zwalsche Leeraers / t'saem haer neven /
Die haer vertroosten in haer ween
Ton sy soo veel genoeg en geben /
Met al haer stichtelyke reen /
Dat elk om 't eerst sijn vlyt aenwendde /
Om hier wat goeds te doen op 't ende.

MARY hadd' van MARY Gods Moeder
Geleert op 't moozt wel acht te slaen.
Dleg byde 't haer tot zielenboeder /
Ding iemant maer een reden aen /
Terstond hervolgde sy de reste /
Met geest en mocht / tot in haer leste.

Sy bad in al haer lijden krachtig:
Met dit en was haer niet genoeg;

Sy wilbe datſ' ook all' eendzachtig
 Sterk met haer baden laet en bzoeg /
 Insonderheyt haer lieve spzuyten /
 Daer sy haer segen ober uytten.

Sy sucht' eens: Ach, mijn lieve schapen,
 Maer daeblyk mist sy uyt Gods woort
 Meer lust en rust en moed te rapen /
 En bzagt met sterk vertzouwen woort:
 Ik sag den vromen noyt in noot gaen,
 Noch sijne kinderen om broot gaen.

Sy hadd' nu d'aerd en d'aerdsche dingen
 Gescheelyk uyt haer sin gestelt /
 Soo dat al haer gepeynsen gingen
 Tot Jesus / biensē met gekwelt /
 Als met hem op en ingenomen /
 Coeriep / dat hy doch haest wou komen.

Indiensē niet luyd uyt kon spzeken /
 Sy hielt in 't still te sterker aen /
 Met bidden en ootmoedig smeken /
 Tot dat haer d'aem begon t'outgaen /
 En dat men haer haer' ongenleben
 Begon te luyken onder 't beden.

Men kan 't my alles niet verhalen
 Soo heerlyk als 't is toegegaen.
 De vzienden seggen menigmalen:
 O! hadt gy selfs daer by gestaen,
 Gy had, tot slichting van ons' leven,
 Daer wel een boekje van geschreven.

De moed woort my / dooz 't hooren seggen /
 Soo vol / dat ik besluyten moet /
 En nu mijn pen daer neber leggen /
 En dompelens' in een tranen-vlaet
 Van rouw en bzeugt te samen blaesjend.
 De liesd' is na de doad meer gzaesjend.

Anagramma of Letter-keer.

MARIA SLUYTERS.
U SIEL RYST MAAR.

AL keert u lichaems stof tot aerde,
 Als 't is geweest van aenbegin,
 U eedle SIEL RYST, door haer waerde,
 En gaet MAAR heen, met groot gewin,
 Tot God, die selfs haer heeft gegeven,
 Daers' eeuwig nu in vreugt sal leven.

Den aerden romp dael vry in 't duyster,
 In 't graf, soo donker dat men ijst,
 Daer geen dag-ord'ning is, noch luyster;
 MAAR U gevlerkte SIEL die RYST,
 En vliegt na 't eeuwig licht om hooge,
 Verr' boven 's hemels sichtbre booge.

O! konden wy haer daer aenschouwen,
 Hoe souden wy se blinken sien,
 En, sonder hier ons op te houwen,
 Met hert en ziel ook derwaerts vlien;
 God will' ons selve krachtig trekken,
 Op dat wy ons daer henen strekken.

O mensch, RYST MAAR u SIEL somwijlen
 Tot Jesus opwaerts, van beneen,
 Gy sult ook stervend tot hem ijlen,
 Daer dese siel ons gaet voor heen.
 Volgt haer geloof en suyvren handel,
 Aensiende d'uytkomst van haer wandel.

HEER, SUS LUST MY U WILL.

Op

OP DE
U Y T - V A A R T
VAN

ANDREAS SUAVIUS,

In zijn leven ervaren Arts binnen Zwol.

Anagramma.

ANDREAS SUAVIUS.
VAAR DUS NA JESUS.

WAer vaert gy heen, O' *soete* SUAVE?
Waer heen soo spoedig, O gy brave?
Het lijf na 't graf, maer d'ed'le ziel
Na JESUS, daers' haer vast aen hiel.

O Arts van soo veel lichaems qualen:
Nu komt der sielen Arts u halen,
Die ons gekruyst is afgebeelt,
En door zijn smerten d'onse heelt.

VAAR DUS NA JESUS die zijn wonden
U open toonde voor uw' sonden.
Welk', in uw' siekt, de meeste smert
Aendeden uw' boetveerdig hert.

Gy vont, voor 't bange ziele-quynen,
Geen raet noch baet door medicijnen,
Dan die dees' Opper Arts u gaf.
Hoe lief was u zijn hemelsch laf!

Uw Naem, noch * *soet* in aller monden,
Kan 't ons, door Letterkeer, verkonden,
Dat gy na Jesus vaert. Ey, hoort!
Sy spelt, VAAR DUS NA JESUS voort.

* *In 't Latijn,*
SUAVE.
d. i. soet.

VAAR

VAAR DUS NA JESUS, die u minde,
 En daerom tot sich haelt gefwinde;
 O waerde Man, die 't hert ons grieft,
 Wel uytgeleeft, noyt uytgelieft!

VAAR DUS NA JESUS, vaar dus henen;
 Wy varen u vast na, met weenen.
 VAAR DUS NA JESUS, om by Hem
 Te zijn in 't nieuw Jerusaleem.

VAAR DUS NA JESUS en sijn Throonen:
 Soo lang wy hier in 't lichaem woonen,
 Om-kleedt met dese broose huylt,
 Soo woonen wy van Hem doch uyt.

Hoe salig mag men elk verklaren,
 Die *dus na Jesus* is *gevaren*,
 Insonderheyd in dese tijdt,
 Soo boos en loos, vol nijdt en strijdt!

VAAR DUS NA JESUS, wiens genade
 U wechgeraep heeft voor het quade.
 By Hem geniet gy 't eenwig goet.
 Uw' Naem blijft hier op aerde SOET.

HEER, SUS LUST MY U WILL'.

Op het Boekje, genaemt

De Stemme Gods tot d'Onbekeerde:

*Zorgvuldiglyk uyt d'Engelsche in onse Nederland-
 sche Tale overgeset door Joan Albert Zaun-
 slifer, Getrouwe Herder van Jesu Ge-
 meynthe te Oostzanen.*

MEn mag in bees' venantide dagen/
 Du hier dan daer sterk over klagen/
 En overleggen/ hoe men 't Land
 Eens meer byeng in een beter stand;

Maer/

Maer / hoe men 't immer keer of wende /
 Men stopt het Schip aen 't onrecht ende /
 Soo lang men sich niet recht verneert /
 En ongebeynst tot God bekeert.
 Laet eens / in plaets van al die schriften /
 Soo vol van menschelyke dzisten /
 In blauwe Boekjes uytgespreyd /
 Op Boet-schrift werden toegelejd.
 Siet / hier op gaet Zauwker letten /
 In sijn sorgvuldig obersetten
 Van BAXTERS werk in onse Cael
 Soo noodig voor ons al te mael /
 Wy kon aen all' de Nederlanders
 Geen grooter dienst doen met ict anders
 Wy hebben 't doch / na mijn vermaeu /
 Soo mel als d'Engelschen / van doen.
 Want / sien wy om in alle hoeken /
 Bekeering is noch ver te zoeken.
 En 't meeste volk / legt onder ons /
 Te sacht op sorgeloosheids bong.
 Du dan / geleerde en ongeleerde /
 Hoord na Gods stem tot d'Onbekeerde,
 Soo lebendig / soo net en saet
 Hier toegepast op elks gemaet.
 En / laet het ons een Handboek wesen /
 Om dag by dag daer in te lesen /
 Daer God ons selfs soo vriend'lyk naot /
 Die niet begeert des zondaers dood
 Maer dat hy sich bekeer' en leve,
 Leest neerstig zondaers / en God gebe
 U soo te lesen / dat uw' hert
 Bekeerd / en gy behouden wert.

W. SLUITER,

Herder van Christus Gemeente te Eybergen.

Ana-

Anagramma.

JOAN ALBERT ZAUNSLIFER:
ZION BRAAF IN ALLE RUSTE.

O! Dat wy ZION BRAAF IN ALLE RUSTE
sagen

Dit is u meeste wensch, gelyk uw naem vermeld:
Maer, nu 't lief Zion met all' onrust blijft gequeld,
Wilt ook haer droev'ge stand aldus met my, beklagen.

Tot dat wy ZION weer soo BRAAF IN ALLE
RUSTE

Aenschouwen, door Gods gunst en segen, dat
ons niet

Dan alle dankstoff, door een vrolyk vrede-lied,
In plaetse van een naer en droevig klaeg-lied, luste.

Anders.

'tZy wat voor onrust ons ontroer' of aenvall immer,
IN ZION is en blijft doch ALLE RUSTE
BRAAF,

* Want Zions berg, het ga soo 't wil, en wankelt
nimmer,
Maer blijft in eeuwigheyd, Gods vreed' is Isr'els
gaef.

Dat ALLE RUSTE BRAAF IN ZION moge wesen,
Is al uw 's herten wensch; vermids het uyt uw'
naem,

Slechts door versetting van de lett'ren, is te lesen.

Om Zions vreed' en rust bidd' elk met u te saem.

HEER, SUS LUST MY U WILL'.

* Psalm 125: 1, 5.